

časopis udruženja košarkaških trenera

TRENER

Održana Godišnja
skupština UKTS

PRIZNANJE
KOVACIĆU
KORMILO
PETROVIĆU

SREĆNA NOVA
2012 GODINA

12. MEĐUNARODNI MINI BASKET FESTIVAL

12-15.
JANUAR 2012.

BEOGRADSKI
SAJAM
HALA III

Rajko
ŽIŽIĆ

SEMINAR
OD MINIBASKETA
DO KOŠARKE

Košarkaški
Edukativni
Centar

GENERALNI SPONZOR

DONATOR

WWW.MINIBASKET.ORG.RS

Naš komentar

Izbori za bolju budućnost

ako se po jutru dan poznaje, onda bi, dugo očekivana, Godišnja skupština UKTS, od 26. decembra, po svemu što je rečeno, trebalo da znači bolje sutra u Udruženju košarkaških trenera Srbije.

Imalo je šta da se ponudi prisutnim članovima nove skupštine, u Izveštaju o radu. Međutim, jasno je rečeno, naše udruženje je znalo i za bolje dane, bez obzira što smo juče živeli u boljim vremenima, a čekaju nas još gora nego što su danas, ako govorimo o ukupnom ambijentu u našoj Srbiji. Dakle, eliminišući sve te elemente, moglo je i moralo se mnogo bolje i više, ali ono što je za nama ne može se više promeniti.

Upravo zato što je na ovoj skupštini jasno ukazano šta je valjalo, a šta ne, stvorena je osnova za boljitak. Naravno, u osnovi svega su ljudi, u ovom slučaju treneri kojima je poveren novi mandat za vođenje UKTS. Tu pre svega mislim na novog predsednika Acu Petrovića. Jedan je u nizu inženjera, koji je profesionalnu sudbinu vezao za košarku i trenersku klupu. Upravo inženjerski praktično, a trenerski stručno ponudio je precizan program rada, koji je sa mnogo argumenata obrazložio, potpuno svestan da je taj program i obavezujući.

Takav program postao je obavezujući i za sve članove novog upravnog odbora i Skupštine, jer je jednoglasno prihvaćen. Jasno je da svoj deo odgovornosti mora preuzeti i svaki trener – član Udruženja košarkaških trenera Srbije, a sam program, u originalu će biti dostupan svima.

Pred svima je sada onaj teži, a zašto ne reći i lepši, deo posla – taj program ostvariti. Bez sumnje, predlagač Programa, predsednik Petrović snosi i najveću odgovornost za njegovu realizaciju. Potencirajmo reč odgovornost, jer, u poslednje vreme, kao da je sve više zaboravljamo. Uvereni smo, s obzirom na sastav, da agilnost

Upravnog odbora neće izostati, jer je ona i do sada bila najmanje sporna. Pored nezamenjive uloge Predsednika, trenerskim terminom, najviše prostora za napredak, u odnosu na prethodni mandat je u odgovornosti predsednika po regujama i funkcionisanju Kancelarije UKTS. Ako za kancelariju možemo, koliko-toliko, naći opravdanja u prilagođavanju posle odlaska Mirka Oćokoljića sa mesta generalnog sekretara, za (ne)funkcionisanje regija, odnosno njihovih predsednika, u proteklom mandatu, teško je naći opravdanje. Naravno, ne možemo ni ovde sve strpati u isti koš, ali od ideje da se osnivanjem regionalnih udruženja unapredi sveukupan rad UKTS, malo je toga realizovano. To se najbolje videlo i na izbornim skupštinama regija. Većina njihovih predsednika nije imala odgovarajući kontakt sa članstvom, bila je glavna zamerka članstva.

Zašto mislimo da je naš optimizam, posle ove skupštine, sa pokrićem. To je pre svega vera u ljude kojima je poveren novi mandat. To je tradicija dobrog rada i dobrih rezultata. To je deset godina BCB, od samog starta, stručnog seminara, najvišeg svetskog rejtinga. To su i naši vrhunski treneri koji vode najuglednije evropske klubove i istinski su uzor mladim kolegama. To je i zaokruženih pet-nast godina izlaženja časopisa koji držite u rukama. To je nekoliko desetina obrazovanih trenera, od specijalizacije po klubovima u zemlji i Evropi do studijskog boravka u najjačoj ligi sveta u SAD. To je (i najvažnije) gotovo hiljadu trenera, među kojima mnogi sa entuzijazmom, koji se neretko graniči sa fanatizmom, rade u sve težim materijalnim uslovima na odgajanju novih talenata u našoj zemlji.

Zbog svega pomenutog, ali i nepomenutog, obaveza novog rukovodstva UKTS, na čelu sa predsednikom Acom Petrovićem je ogromna. Put do uspeha je, ne lak, ali jednostavan. U našem narodu se to kaže – zasukat i raditi.

M. P. Polovina

U OVOM
BROJU

4

UKTS

Priznanje Kovačiću
kormilo Petroviću

8

KSS

Sa Ivkovićem
u Sloveniju

10

Ženska košarka

Buđenje uspavane
struke

Održana Godišnja izborna skupština Udruženja košarkaških trenera Srbije

Priznanje Kovačiću – kormilo Petroviću

Sumirani rezultati rada u prethodnom periodu. Ima razloga za zadovoljstvo, ali i brigu prouzrokovanu, uglavnom, finansijskom situacijom. Pošto je dosadašnjem čelniku UKTS istekao mandat, na mesto predsednika jednoglasno je izabran poznati stručnjak koji se nedavno vratio iz Ukrajine. Ambiciozni planovi za 2012. godinu, proširenje aktivnosti i modusa rada, od edukacije do licenciranja i formiranja specijalne biblioteke. Počele pripreme, za 11. po redu, BCB-2012.

Trenersku organizaciju Srbije u narednom četvorogodišnjem periodu vodiće poznati stručnjak Aco Petrović! Dosadašnjem predsedniku Zoranu Kovačiću, popularnom Čiviji, istekao je mandat, a njegov naslednik izabran

je jednoglasno na Skupštini Udruženja košarkaških trenera Srbije. Konstatovano je da je pred našom strukovnom organizacijom ostao jedan uspešan period, ali predstoje i velika iskušenja u narednoj i sledećim godinama, što će se rešavati verovatno na neki brži i moderniji i efikasniji način.

Sednica Skupštine UKTS održana je poslednjih dana prošle godine, 26. decembra, i protekla je u mirnoj atmosferi, bez disonantnih tonova, ali i uz konstruktivne diskusije nekoliko učesnika. Od 15 članova ovog foruma odsustvovala su samo dvojica. Skupu su prisustvovali i funkcioneri Košarkaškog saveza Srbije: potpredsednik Dejan Tomašević, generalni sekretar Andrija Kleut, kao i direktor naše lige – Predrag Bojić i brojni predstavnici struke.

U radno Predsedništvo izabrani su: Jovan Malešević, Dušan Ivković i Boško Đokić, a iscrpan dvogodišnji izveštaj o radu prezentirao je generalni sekretar Milan Mitrović. Održane su u periodu 2009-2011. čak 22 sednice Upravnog odbora i još sedam radnih sastanaka, na kojim je razmatrano i realizovano nekoliko važnih programskih zadataka.

Između ostalog UKTS je jedan od osnivača Saveza trenera Srbije, sa prioritarnim zadacima u strategiji razvoja i tehnologije rada trenera, promovisanje uloge i vrednosti trenera, zaštite strukovnih interesa, edukacije i sistema licenciranja...

Članovima Udruženja data je mogućnost da koriste biblioteku i DVD-teku, koja ima 530 naslova sa raznim predavanjima iz Evrope i SAD. Takođe, nastavljena je saradnja sa WABC (Svetskom asocijacijom trenera). Do sada je izdato ukupno 217 licenci našim trenerima, a još osam je u proceduri izdavanja.

U sklopu usavršavanja organizovani su seminari Trenerski dani u Vršcu 2010. i 2011. godine, na kojima je prisustvovalo preko pet stotina učesnika. Seminari su bili obavezni za trenere mlađih kategorija, kao uslov za licence. Predavanja su održali: Vlada Vukoičić, Nenad Trajković, Milan Minić, Marina Maljković, Dragan Vuković i Veselin Matić.

Organizovani su i deveti i deseti (jubilarni) internacionalni seminari „Basketbal Clinic Belgrade”. Posebno uspešna bila je deseta po redu Klinika, koja je ocenjena kao jedna od najboljih do sada. Zadržan je koncept seminara iz prethodnih godina, uz obilje vrlo kvalitetnih predavača iz zemlje i inostranstva. Posebno je kvalitetan utisak ostavila Klinika 2011. na kojoj su predavanja održali naši treneri: Dušan Ivković, Željko Obradović, Svetislav Pešić, Duško Vujošević i Zoran Radović i sudija Milivoje Jovčić.

U saradnji sa KSS održana su i dva Specijalistička kampa, koji su zamišljeni kao edukacija mladih i talentovanih košarkaša. Glavni trener bio je Boško Đokić, koji je sa ostalim trenerima napravio koncept rada koji je podelio u dve celine, rad sa bekovima i rad sa visokim igračima. Poseban značaj kampu dali su i naši bivši proslavljeni reprezentativci, koji su aktivno učestvovali u treninzima i svojim savetima pomagali igračima. To su: Divac, Đorđević, Danilović, Tomašević, Sretenović, Gurović i dr.

Što se školovanja kadrova tiče, odluka Upravnog odbora UKTS je da su priznavane diploma adekvatnih škola registrovanih pri Ministarstvu prosvete, a licenciranje će ubuduće biti u skladu sa novim Zakonom o sportu. Upućena je i određena pomoć klubovima sa teritorije Kosova i Metohije u vidu paketa sa stručnim materijalima.

Predsednik UKTS: Aco Petrović

Izrečene su i brojne pohvale časopisu TRENER, koji izlazi u kontinuitetu 15 godina, zaključno sa 2011. godinom. Takođe, napravljena su i DVD izdanja sa gotovo svih prethodnih seminara, koja će biti umnožena i predata svim trenerskim regijama u Srbiji.

Finansijski izveštaj usvojen je bez prigovora, kao pozitivan. Primećena su značajna dugovanja od oko 300.000 dinara na kontu neisplaćenih taksi za overu licence ! Takođe, usvojen je i izveštaj Nadzorne komisije.

Najviše interesovanja, što je i razumljivo, izazvao je izbor novog predsednika. Dosadašnji, Zoran Kovačić bio je odsutan zbog privatnih razloga, a predlog za njegovog naslednika dao je Milan Minić, predsednik regije Beograd. Govorio je nekoliko minuta o Aci Petroviću, a svi prisutni su se složili da je izbor pravi ! Petrović je dobio jednoglasnu podršku svih prisutnih. Između ostalog, napomenuo je da je jedan od osnivača Udruženja i da je prošao faze na svim poslovima u UKTS.

U uvodnoj besedi Petrović se zahvalio na ukazanom poverenju, ne osvrćući se previše na prošlost, već je

uglavnom govorio o narednim zadacima koji stoje pred njim i najbližim saradnicima, odnosno kompletnom trenerskom organizacijom :

– Učiniću sve da nastavimo sa jednim ozbiljnim i serioznim radom, jer je naša struka jedna od najvažnijih segmenata košarke u Srbiji. Da vratimo ponegde i poljuljano dostojanstvo, odnosno unapredimo rad koliko je to i gde moguće na jedan još viši nivo. Potruđiću se da treneri po regijama dobijaju kompletne informacije, da su im dostupni štampani materijali, ali i nova DVD izdanja. Isto tako i da naši seminari budu na najvišem nivou, a da se kod mladih probudi interesovanje i angažovanje u struci. Imamo mnogo zajedničkih poslova i zadataka, koja sigurno možemo i moramo da obavljamo timskim radom. Od raznih upitnika i stanja po klubovima, do usavršavanja i specijalizacija za one koji su zainteresovani, naglasio je Petrović.

Reči novog predsednika sigurno optimistički zvuče! Pred njim, ali i celokupnom trenerskom organizacijom su svakako, ove i narednih godina, vrlo teški ispiti.

S. Petrovski

Izbori u regijama

Skupštini UKTS prethodili su i izbori, odnosno sednice u četiri regije na kojima su birani predsednici.

U regiji Beograd na dosadašnjoj funkciji ostao je iskusni Milan Minić, koji je istakao:

– Moramo da poboljšamo i podignemo autoritet organizacije. Jedan od prioritetnih zadataka je i pravna zaštita trenera. Da treneri prvi ne plaćaju cehove neuspeha, već da im se omogući rad u kontinuitetu, koji će svakako u većini slučajeva doneti uspehe, odnosno mogućnost stvaralačkog rada, rekao je Minić.

Na zapadu je Zoran Todorović iz Smedereva nasledio Kruševljanina Nebojšu Raičevića. On se zalaže za podizanje nivoa edukacije kroz razne seminare:

– Predstoji nam mnogo posla i zajednička borba svih trenera. Licenca nema potrebno poštovanje i to donosi razne probleme unutar organizacije i klubova.

U regiji istok Milan Josić je dobio novo poverenje na mestu predsednika ove regije:

– Kod nas su problem mladi ljudi, jer ih je sve manje koji hoće i žele da se bave ovom strukom. Moramo ih zainteresovati i pokušati da unapredimo rad kroz razne vidove edukacije. Nadam se da ćemo u tome imati i dobru saradnju, uz ogromnu podršku UKTS.

U Vojvodini nešto novo. Otišao je legendarni Jovo Malešević, a predsednik je postao neumorni stvaralac u ženskoj košarci Milkan Mrđa:

– Prvi zadatak je da se dobro upoznam sa situacijom na terenu i kolegama. Predstoji nam sigurno mnogo posla i veća angažovanost svih nas kako bi trenerska struka dobila na kvalitetu i nivou koji je potreban ovom sportu. Novo vreme traži nova saznanja i metodologiju, drugačiji pristup radu, zaključio je Mrđa.

Na polovini sezone u prvoj ligi Srbije promenjeno nekoliko stručnjaka

Klupa žulja kad krenu porazi

U prvom delu prvenstva već pet trenera moralo da ustupi svoje mesto drugim kolegama. Razlozi za odlazak, smenu ili ostavku, uglavnom su neuspesi, mada ima i obostranih nezadovoljstava zbog finansijske situacije. Povratak iskusnih, Boška Đokića i Vlade Đurovića.,

Po pravilu, kada kola krenu nizbrdo – prvi stradaju kormilari ! Ni klubovi u Prvoj ligi Srbije nisu imuni na to, pa je do polovine sezone 2011/12. bilo (ne)očekivanih smena na klupama prvoligaša. Za sada pet, a moguće je da se taj broj uskoro i promeni, odnosno uveća kako prvenstvo odmiče, a nezadovoljstvo (često obostrano) raste. Uglavnom zbog velikog broja poraza, uslova za rad, slabog igračkog kadra, a najčešći uzrok je katastrofalna finansijska situacija.

Krenulo se sa Napretkom! Možda prevelike ambicije, a tanak igrački kadar, na startu kao da se obio o glavu domaćem stručnjaku Bratislavu Kneževiću. Rešenje je pronađeno u dovođenju na klupu Bojana Kusmuka iz Kraljeva, koji je prethodne sezone sedeo na klupi Sloge. Potom je morao da abdicira i Dragan Torbica, na startu prvi trener Proletera. Razlog, skoro istovetan. Zamenio ga je malo poznati, bar u nas, Mihajlo Papić, ali kao da se nije baš mnogo promenilo pređašnje stanje, bar što se boljih rezultata tiče.

Potom se zbilja smena i u redovima novog prvoligaša, Železničara iz Indije. Ambicije rukovodstva se nisu poklapale sa stanjem na tabeli. Smatralo se da Ivan Smiljanić mora da ode, pa je rešenje nađeno u dolasku na klupu Ivice Mavrenskog. Indijca po rođenju, u tom gradu je i počeo svoju dugu i uspešnu karijeru. Radio je i u inostranstvu, a eto od skora se oprobao i na klupi matičnog kluba.

U Valjevu su se događale čudne stvari na početku ovog prvenstva. Budžet je redukovano, promenjen igrački kadar, a ambicije su ipak bile prevelike. Pokušao je to da uskladi Milovan Stepandić, prekaljeni trenerski vuk. Ali, nije mogao previše da izdrži, odnosno ostane na klupi Metalca. Kao da je izgubio kompas, a počele su da stužu i česte primedbe na njegov rad. Naravno i neuspesi na domaćem parketu, a to se izgleda retko gde prašta. Nasledio ga je iskusni Boško Đokić, nešto se promenilo. Kako i koliko, videće se hoće li Metalac neka stići do Superlige ?

Stizale su ranije mnogobrojne pohvale na račun Marka Ičelića, doskorašnjeg kormilara OKK Beograda. Izdržao je mnogo toga u ovom popularnom klubu, pokrenuo ga stazama uspeha svojim entuzijazmom i mladošću, ali i energijom i znanjem. Međutim i tome je nedavno došao kraj. Posle duge turneje po Kini, na domaćem planu i Balkanskoj ligi kola su krenula nizbrdo. Razgovori i ubeđivanja sa čelnicima nisu pomogli :Ičelić je prihvatio svoj deo krivice, uz naglasak na brojne probleme sa kojima su se susretali, naročito hronična besparica. Rešenje je pronađeno u dovođenju na klupu duplo starijeg Vlade Đurovića, jednog od naših najboljih terenera. Kao vojnik kluba, u kome je imao igračku karijeru, i početak trenerske, popularni Đura je pristao da pomogne „klonferima”. i prihvatio se posla sa novim elanom. Da dovede na kraju OKK gde mu je i mesto poslednjih godina, u Superligu.

Ostali su na svojim mestima, bar zasad. I neki od njih zaslužuju posebne pohvale. Pogotovo Siniša Matić, trener Vojvodine, čiji se tim nalazi u vrhu i igra solidno. Ovo

Nova smena u Kruševcu

U Napredku je došlo do nove smene na kormilu. Posle nepuna dva meseca rada oduštao je i Bojan Kusmuk! Na njegovo mesto došao je domaći kadar, Bratislav Živanović, koji je ranije obavljao funkciju pomoćnog trenera i radio sa mlađim kategorijama.

je Matićeva prva seniorska sezona, a dokazao se u Novom Sadu u radu sa mladima i imao mnogo uspeha. Vredan pažnje je i rezultatski skor Zorana Todorovića na kormilu novajlije Smedereva. Naravno i drugih stručnjaka, pogotovo Raška Bojića iz Borca, pa Milovanovića koji uspešno vodi Slogu, ili Dragana Nikolića, trenera BKK Radničkog, odnosno Miloša Pejića u Radničkom FMP... Sezona je duga, videće se šta će biti posle pauze. Ali, trenerski posao je težak, prečesto i nesiguran, skopčan sa obiljem okolnosti koje utiču na – rezultat! A kad se to desi, podsetimo se one čuvene Stepijeve izreke „Harmniku na leđa, pa na drugi vašar!”

Ili što bismo mi rekli, nastavak sledi.

U susret EP 2013

Sa Ivkovićem u Sloveniju

i skusni stručnjak predvođiće državni tim u kvalifikacijama za EP 2013, a rivali će nam biti Izrael, Crna Gora, Estonija, Slovačka i Island. – Deset utakmica treba iskoristiti da se pojača konkurencija kako u timu tako i u stručnom štabu.

Drugi put uzastopno naši najbolji košarkaši neće učestvovati na Olimpijskim igrama. Kada je pre tri i po godine selektor Dušan Ivković okupio tim i krenuo u kvalifikacije za Evropsko prvenstvo u Poljskoj, projektovan je kao glavni cilj – London. Put ka britanskoj prestonici bio je gotovo bajkovit. Već na prvom velikom takmičenju osvojena je srebrna medalja, a na svetskoj smotri u Turskoj na vlašeban način izmakla nam je bar srebrna medalja, odnosno, finale. Uprkos brojnim problemima, otkazima, povredama i lošoj formi pojedinaca zbog male minutaže u klubovima, očekivao se u Litvaniji bar plasman među šest najboljih ekipa, vredan olimpijskih kvalifikacija, ali – pali smo na najvažnijem ispitu, osmo mesto nas je vratilo u klupu iz koje smo krenuli.

Iako su razlozi neuspeha manje-više poznati, stručna košarkaška javnost ostala je uskraćena za analizu. Stručni savet ne postoji, mada novi Statut Košarkaškog saveza to ne zabranjuje. Nije to dobro za košarku, zatvaranje može samo da podstakne maštu o zakulisnosti, koja ni ovog puta nije izostala. Odnosila se pre svega na status selektora, mada joj nije bilo mesta. Ivković je imao ugovor zaključno s Londonom, a s obzirom da je Dragan Đilas vezao dolazak na čelo KSS ostankom selektora, bilo je jasno da potez koji bi značio promenu jedino može da povuče Ivković.

Odlaskom Đilasa i potpredsednika Dejana Bodiroke u Atinu uoči žreba za kvalifikacije Evropskog prvenstva u Sloveniji, bilo je jasno da će saradnja biti nastavljena, a ozvaničena je dva dana posle žreba u Fraisingu, obraćanjem predsednika KSS novinarima:

– Nije bilo dileme oko nastavka saradnje s Dušanom Ivkovićem. Nikako ne možemo da zaboravimo njegove prethodne rezultate i ogroman doprinos srpskoj košarki. Ovo rukovodstvo nikad neće smenjivati selektora zbog

Zalet sa Islanda

1. kolo (15. avgust):	Island – Srbija
2. kolo (18. avgust):	Srbija – Crna Gora
3. kolo (21. avgust):	Slovačka – Srbija
4. kolo (24. avgust):	Srbija – Estonija
5. kolo (27. avgust):	Izrael – Srbija
6. kolo (30. avgust):	Srbija – Island
7. kolo (2. septembar):	Crna Gora – Srbija
8. kolo (5. septembar):	Srbija – Slovačka
9. kolo (8. septembar):	Estonija – Srbija
10. kolo (11. septembar):	Srbija – Izrael

jednog neuspeha. Naše je da im pomognemo, pružimo još veću podršku da ostvare što bolji rezultat na Evropskom prvenstvu u Sloveniji. Predstoje nam kvalifikacije, a svi igrači iz Litvanije su izrazili spremnost da se odazovu. Sigurno će biti i novih imena. Žreb shvatamo kao početak novog ciklusa i verujem da ćemo imati u Sloveniji mnogo više uspeha nego u Litvaniji – rekao je predsednik Đilas.

Žreb u Nemačkoj doneo nam je jake i atraktivne protivnike u kvalifikacijama. Svrstani smo u jedinu grupu sa

šest ekipa i put do Slovenije vodiće preko Izraela, Crne Gore, Estonije, Slovačke i Islanda. Na „Eurobasket 2013“ će po dve prvoplasirane reprezentacije i četiri trećeplasirane s najboljim skorom. Ceremoniju žreba uveličao je i Dejan Bodiroga koji je asistirao generalnom sekretaru Fiba Evrope Naru Zanolinu.

– Dobili smo veoma jaku grupu, reprezentaciju Crne Gore, najtežeg rivala, iz trećeg šesira i Izrael koji sve više napreduje. Ova tri tima boriće se za dva prva mesta koja direktno vode na evropsko prvenstvo. Estonija, Slovačka i Island su svakako dosta lakši rivali, ali zaslužuju poštovanje. Igraćemo pet mečeva u Srbiji i to je dobra strana kvalifikacija jer tri godine narod nije video svoju reprezentaciju. Beograd sigurno neće biti jedini domaćin. Mnogi gradovi su već pokazali interesovanje i u dogovoru sa selektorom Ivkovićem uskoro ćemo doneti odluku – istakao je potpredsednik za mušku košarku – Dejan Bodiroga.

Kvalifikacije za našu reprezentaciju počinju 15. avgusta na Islandu, a završavaju se 11. septembra kada ćemo biti domaćini Izraelu.

– Kvalifikacije za evropski šampionat su takmičenje u koje već imamo iskustva, s obzirom da smo preko njih učestvovali u Poljskoj 2009. Ponovo smo u grupi od šest timova i odigraćemo deset utakmica, a to može da bude dobro jer ćemo pola odigrati u Srbiji. Poslednji zvanični meč kao domaćini odigrali smo još 2008, a dobro se sećamo atmosfere i podrške kakvu smo imali u Beogradskoj areni. Verovatno je da će se borba za prva dva mesta voditi između Srbije Crne Gore i Izraela, ali svaka utakmica je izuzetno važna i zahteva maksimalnu ozbiljnost. Da nikog ne smemo potceniti najbolje ilustruje iskustvo Italijana koji su prošli put bili s

nama u grupi i nisu se kvalifikovali iako su važili za favorita – uzdržan je u prognozama bio selektor Dušan Ivković.

Bez obzira na kvalitet rivala, pitanje plasmana ne bi trebalo da se postavlja. Kvalifikacije moramo da iskoristimo i za vraćanje atmosfere, poverenja u tim i stručni štab, a svakako i osvežavanje, uvođenje u konkurenciju novih igrača. Na sastanku u Atini, nezvanično, dogovorena je strategija rada u naredne dve godine, znači zaključno sa Evropskim prvenstvom u Sloveniji, do kada će trajati novi Ivkovićev mandat. Kako saznajemo, dogovoreno je da se paralelno radi i na pripremanju Ivkovićevog naslednika, što bi moglo da znači da će se potencijalni kandidat naći i u stručnom štabu reprezentacije.

Što se protivnika tiče, jasno je da će Izrael i Crna Gora biti najveći izazovi. Izrael je u Litvaniji propisno namučio naš tim, do pobede (89:80) došli smo u finišu utakmice, a Nisim, Blu, Pnini, Buršten, Elijahu i Halperin imaju sigurno još dosta prostora za napredak. Sa Crnogorcima nismo odigrali nijedan meč, ali individualni kvalitet njihovih igrača prevazilazi rezultat koji su ostvarili na EP u Litvaniji. Ispali su neočekivano već u prvom krugu, platili danak neiskustvu na velikim takmičenjima, ali Vučević, Peković, Kuk, Bjelica, Dašić i Dragičević, uz nekolicinu izuzetno talentovanih momaka, zaslužuju veliki respekt. U duelima sa Estonijom, Slovačkom i Islandom možemo da očekujemo maksimalnih 12 bodova, ali pod uslovom da se ne potcene. Ova generacija naših košarkaša, srećom još uvek među najmlađima u Evropi, ima šansu da ponovo dokaže kvalitet i talenat, dobrim rezultatom u Sloveniji vrati se u evropski vrh, do kog nije slučajno došla.

Mirko Stojaković

Sa **Marinom Maljković**, selektorkom reprezentacije, o 2011. i izazovima u 2012. godini

Buđenje uspavane struke

kada je ženska košarka u pitanju, 2011. godinu možemo nazvati istorijskom. Ne. Nismo osvojili nikakvu zlatnu medalju, niti je naš šampion postao prvak Evrope. Ali, posle mnogo vremena u Kući košarke dame su dobile isti tretman kao i muškarci. Obezbeđeno im je sve što im je potrebno i sada je zaista sve do njih.

Da li će sjajnu priliku uspeti da iskoriste i konačno vrata žensku košarku tamo gde je bila ne tako davno – pre samo dve decenije, vreme će pokazati. A, s obzirom na želju i ambiciju, ne sumnjamo u to.

U godini koja sledi srpske košarkašice i oni koji se njima bave, biće pred velikim izazovima. Ali, u njih kreću sa mnogo bolje startne pozicije nego što je to ranije bio slučaj. Koliko bolje, pitali smo Marinu Maljković, selektorku ženskog nacionalnog tima:

– Krećemo sa bolje pozicije kada su u pitanju uslovi, pozitivna energija i sjajna atmosfera koja se stvorila oko ženske košarke. Krećemo iz priče da se konačno ulaže u žensku košarku. I to ne samo kada su u pitanju materijalna sredstva. Jer, nije sve u novcu i uslovima. Mnogo ima i u pravim džentlmenkim potezima novog rukovodstva KSS, koji su svima nama koji smo bili na ivici da prestanemo da radimo u ženskoj košarci u Srbiji, ulili nadu.

Iza novog rukovodstva, pa i sektora za žensku košarku, ima oko sedam meseci rada. I, baš kao što je Maljkovićeva rekla, teško je pobrojati šta se sve za to vreme uradilo. Jer, moralo je da se uradi mnogo toga:

– Krenuli smo od razvoja centara širom Srbije, pa preko razgovora sa košarkašicama, pomoći klubovima, seminara trenera... Sve su to stvari koje se nikada u prošlosti nisu dešavale. Popravili smo uslove za rad, obezbedili dodatne pripreme za sve mlađe reprezentativne selekcije... Iako svaki rezultat traži vreme, posle ovih sedam meseci rada, ljudski je verovati da će se uloženi rad isplatiti.

Sigurno najveći i najzahtevniji problem poveren je upravo Marini Maljković i to pre nego što je postala selektorka seniorske reprezentacije. U Komisiji za žensku košarku pripala joj je briga o struci. I tu je napravljen veliki pomak:

– Već u oktobru smo imenovali trenere svih mlađih selekcija. Širom zemlje smo organizovali sastanke i se-

minare, razgovarali sa trenerima. Svaki dan razmišljamo o idejama kako da unapredimo rad, u klubovima i u reprezentaciji. Kako da na maksimalan nivo podignemo struku. Zato smo svaki slobodan trenutak koristile da obiđemo i veća i manja mesta u Srbiji.

Koliki je kapacitet da se sve to zaista podigne na visok nivo, pitali smo Maljkovićevu:

– Kapaciteta uvek ima. Ali, ruku na srce, dosta smo otišli unazad. U trenutku kada su drugi radili mnogo više od nas, naša trenerska škola se uspavala. Da, uspavali smo se. To je najbolja ocena. I sada moramo mnogo da radimo kako bismo nadoknadili sve što smo propustili i kako bi trener zaista bio ono što bi trener trebalo da bude. Da ta reč dobije svoju pravu definiciju. To je cilj svih tih sastanaka i okupljanja. Želimo da vratimo slavno vreme naše trenerske škole, koja je, i to je činjenica, u dobru stangaciji. Naravno, tu ima izuzetaka i njima čast.

Strategija povratka na staze stare slave je napravljena. Maljkovićeva je njen deo podelila i sa nama.

– Seminari, razgovori, okupljanja, kampovi, mogućnost rada trenera i praćenja njihovog rada, kroz reprezentativne selekcije i po regionima. Vrlo značajan za struku uvek je bio kamp „Profesor Aleksandar Nikolić” na

Zlatiboru, koji je izbacio mnoge trenere. Pa, svi koji nešto znače, prošli su kroz njega. Sada, mi mladi moramo da uzmemo stvari pod kontrolu, da pokrenemo novu priču i vratimo trenersku školu i njen ugled na nivo iz nekog prošlog vremena, od pre 15-20 godina.

A to sve kreće od baze, okupljanja najmlađih širom zemlje:

– Moramo što češće da okupljamo decu po regionima, od nivoa Razvojno trenažnog centra u Požarevcu, pa preko svih reprezentativnih selekcija. Moramo da obilazimo klubove koji zaista imaju želju da napreduju, koje sve ovo zanima. Ne samo da bude „Dodi, donesi nam lopte, majice i dresove”. To više ne pije vodu. Trebalo bi pomoći ljudima koji imaju rezultat, koji pokazuju želju za pobedom i napretkom, šire pozitivnu energiju. Njima treba pokloniti vreme, omogućiti im da prate treninge. Jer, ljudima nekada razgovor znači više od novca. I to su stvari koje se sada danonoćno preduzimaju.

Žensku seniorsku reprezentaciju narednog leta očekuju kvalifikacije za Evropsko prvenstvo. Žreb nas je stavio u grupu sa Crnom Gorom, Poljskom, Estonijom i Švajcarskom.

– Voema nezgodna grupa – bio je prvi komentar Marine Maljković. – Velika je tenzija, ali ona pozitivna, napaljena između Crne Gore i Srbije. Što je i opravdano. Zanimljivo je to što su je i muškarci izvukli. Na prošlom Evropskom prvenstvu Crna Gora je napravila zaiste lepu priču i probudila žensku košarku u njihovoj zemlji. Mi nismo ni učestvovali. Sigurna sam da će utakmice u Podgorici i Beogradu biti vrlo zanimljive.

O ostalim rivalkama, selektorka je rekla:

– Poljska apsolutno ništa nije pokazala na Evropskom prvenstvu kome je bila domaćin. Ali, ne možemo ništa da kažemo dok ne vidimo u kom sastavu će učestvovati u kvalifikacijama. Isti slučaj je i sa Estonijom. Što se tiče Švajcarske, tu sam, manje-više, radi Partizana imala uvid u njihovu reprezentaciju i kako će ona izgledati. Na gostovanju u Švajcarskoj imaćemo i veliku podršku navijača koji su nedavno, kada je Partizan gostovao tamo,

ŽKK Partizan kao mini reprezentacija Srbije

Za razliku od prošle godine kada je otišao do druge eliminacione runde, Partizan Galenika je sada stao već posle takmičenja po grupama. Dve pobede i četiri poraza bili su dovoljni tek za treće mesto.

– Ne mislim da je naša evropska priča završena prerano, već u trenutku kada je i trebalo da bude završena – dodala je Maljkovićeva, inače šef struke srpskog šampiona i nastavila:

– Predrag Danilović je posle eliminacije muške ekipe iz Evrolige rekao jednu činjenicu, „Kada se sve sabere i koliko god to teško zvučalo, možda nam nije bilo mesto u Top 16 ove sezone”. Ja bih nešto slično rekla i za nas.

Maljkovićeva je naglasila da ova sezona, kada su crno-bele dame u pitanju, mora da se gleda na objektivnan način:

– Samo laik može drugačije da je gleda, jer Partizan je sada mini reprezentacija Srbije i to iziskuje vreme. To nije isto kao kada imate u timu dve ili tri strane igračice, kao što je bio slučaj sa nama prošle sezone. Ja sam to znala i svesno sam tako radila. Sada smo vratili neke igračice iz inostranstva, dešavale su nam se promene u timu gotovo na svakih sedam dana. A opet sve u cilju razvoja srpske ženske košarke. Osim toga, imali smo i tešku grupu, potpuno promenjen sistem takmičenja i sve to je uticalo da sada završimo takmičenje.

Selektorka Srbije je zaključila priču u svom stilu:

– Ako tako radimo i ako je Partizan mini reprezentacija Srbije, neko će zahvaljujući tom stručnom radu zaista postati član nacionalnog tima, a neko neće. Mora i to da se dokaže, moramo i do tog zaključka doći.

najavili da će doći na naše utakmice.

Pre odlaska na novogodišnje praznike, reprezentacija Srbije se okupila na mini pripremama u Kovilovu, a odigrala je i utakmicu u sklopu memorijala „Gordana Bogojević”.

B. Kostreš

Vlade Jovanović, trener KK Partizan-mts

Ispuštena evroligaška senzacija

Uvek zna šta hoće i kako to da ostvari. Uvek stroži prema sebi nego igračima i uvek spreman da odgovori na sva pitanja. Trener Vlade Jovanović je i u ovom trenutku prihvatio razgovor. Bez dlake na jeziku, jer on samo tako i može.

U januaru je počela njegova Top 16 priča, u februaru je prvi put u karijeri osvojio samostalno trofej – Kup Radivoja Koraća, dok je u aprilu, usred Ljubljane, od Olimpije odbranio titulu najboljeg u regionu. Početkom juna Vlada Jovanović je jednom rukom zaključavao vrata Pionira, dok je u drugoj nosio trofej namenjen najboljem košarkaškom klubu u Srbiji.

Gotovo istog trenutka je krenula nova crno-bela bura koja traje do ovog dana. Prvo je žreb Evrolige doveo Partizan u istu grupu sa Realom, Makabijem, Milanom i Efesom, ispostavilo se domovima najvećeg broja NBA povratnika tokom lok-auta. Istovremeno, Danilović, Todorčić i naravno Jovanović, reagovali su dovođenjem potencijalnog reprezentativca Marka Čakarevića, zatim Ejsija Loa iz NBA društva, talentovanog Danila Anđušića i jednog od najperspektivnijih centara Evrope Miroslava Raduljicu.

Za kraj smo, namerno, ostavili tandem sa kojim je trener Partizana svesno ušao u rizik koji nije svojstven klubu iz Humske. Doveden je Nikola Peković za kojeg se znalo da će jednog trenutka, usred sezone, morati da se vrati u Minesotu, odnosno Milan Mačvan čije je igranje u ABA ligi moguće tek od januara.

Upravo ovaj potez doneo je Partizanu spektakularne pobeđe nad Realom, Makabijem, Milanom i Šarloa. Nažalost crno-belog dela Srbije, tri poena su nedostajala da to bude evrobajka sa hepiendom. Ovako, počeli su da se analiziraju svačiji potezi, pa i Jovanovićevi. Baš onog momka sa kojim je Partizan uzeo tri trofeja pre samo nekoliko meseci, čije se ime orilo Pionirom posle trijumfa nad Realom i Makabijem.

Ovakve trenutke doživljavao je i prošle sezone. Kaže da ih je rešavao na isti način.

– Jedino što mogu jeste da se malo povučem. To mi je prva reakcija. Samo želim da odem na teren i tamo ostanem što duže – kaže trener crno-belih.

Naravno, Jovanović je svestan da je prvi deo sezone 2011/2012 bio izuzetno turbulentan. Nagli ostanak bez

glavnog igrača za trenera predstavlja poseban izazov – kako prilagoditi ostale momke novim ulogama. A kada uđe u utakmicu bez dvojice lidera...

– U jednom trenutku imam ekipu koja sjajno igra u Evroligi, ali tri dana kasnije nemam dvojicu iz prve petorke. To mi se desilo sa Pekovićem koji je otišao i Mačvanom koji nije imao pravo nastupa u ABA ligi. Ja zaista verujem u ostale momke sto odsto, ali njima nedostaje minutaža i samopouzdanje. Pri tom, sve se dešava u trenutku kada se sezona lomi. Naravno, svesno smo ušli u celu priču i izdržali do kraja. Sada je malo mirnije, Mačvanovo igranje u Jadranskoj ligi će biti veliki trenutak za nas. Do sada smo morali Lučića i Čakarevića da prebacujemo na poziciju četiri, ali su oni najbolji u ulozi trojke. Oni mogu da budu dobri i na krilnom centru, što je Lučić pokazao u poslednjem meču u godini sa Zvezdom, ali je njihova pozicija krilo. To će im biti omogućeno sa Mačvanom u timu.

Vlada Jovanović je godinama radio sa mladim kategorijama timova i reprezentacija. Sada se često govori kako bi u Partizanu trebalo da daje više šanse mladima. Trener crno-belih objašnjava.

– Svako bi trebalo više da igra, ali to mora da se zasluži. Partizan nema laku utakmicu, stalno se igraju jaki mečevi. Skroz se istrošimo, u tom tempu ne može da igra svako, samo oni koji imaju evroligaško telo. Susrećemo se sa igračima koji imaju veliku masu, moramo da im pariramo. Onda za vikend moraš da igraš utakmicu protiv rivala koji je odmarao sedam dana!

Ipak, da li Partizan ima mlad tim? Sastav registrovan za Evroligu ima prosečno nešto više od 23 godine, što ga čini najmlađim u elitnom takmičenju.

– Šta je Milosavljević nego mlad igrač? Lučić, Mačvan i on su 1989. godišta a igraju prosečno po 25 minuta u Evroligi! Kojoj evroligaškoj ekipi su nosioci 22-godišnjaci? Ova trojica imaju oko 100 od 200 minuta po utakmici. Tu dodajmo Čakarevića i Raduljicu koji su 1988. godišta... Ali, kada neko od njih odigra loše, kreću da ih analiziraju. Igrače njihovih godišta koji ne nastupaju u Evroligi nazivaju super talentovanima i mladima, a Milosavljevića analiziraju i ako on igra protiv košarkaških ala! On stane preko puta Nikolasa, Satoa, Kerola..., a Lučić čuva jednog Galinarija. Sa kim da igramo Evroligu,

sa '92. godištem? Jedan je Valančijunas, on će sledeće godine u NBA!

Jovanović podseća da njegovi izabranici igraju sa velikim opterećenjem koje je stvorilo očekivanje javnosti. Ipak, to je Partizan.

– Kada neki igrač Partizana promaši, svi pitaju ko je ovaj, odakle je došao... Jer, pre njega su te šuteve davali Kićanović, Danilović, Đorđević... O ovome što je Milosavljević gađao 5-5 trojke protiv Zvezde govoriće se samo jedan dan. Jer, to je u Partizanu normalno, njegovi prethodnici su to stalno ubacivali. A da je gađao 5-1 pitali bi se ko ga je doveo.

Ipak, Jovanović je izdržao i vodio tim do velikih pobeda ove sezone. Posle poraza od Milana dosta toga se

vim momcima pokušavam da ga gradim. To što je drugi trener ranije dobijao utakmice nema veze sa igračima, većina njih mora da preuzme nove uloge. To su igrači koji bi jednog dana trebalo da ponesu teret reprezentacije. Potrebno im je da kroz Evroligu naprave iskorak u samopouzdanju, stvaranju ličnosti i igračkom sazrevanju. Ovi momci možda trenutno nisu superkvalitet, ali silno verujem da će talente izbrusiti u Partizanu, kroz Evroligu – priču o sebi Jovanović je spretno prebacio na igrače. Jer, oni su za njega najbitniji.

Vlada Jovanović nikada nije krio simpatije prema zrelosti i profesionalnosti koje Ejsi Lo pokazuje u Partizanu. Ipak, činjenica je da trener crno-belih mora da se bori i sa slabom formom Amerikanca.

analiziralo, zašto Partizan nije prošao u top 16 prvi put posle pet godina? Međutim, u tom meču je samo propuštena jedna lepa šansa za – senzaciju!

– Mislim da smo igrali dobru košarku tri četvrtine protiv Milana. Trudim se da budem realan, mi igramo sa decom. Vredimo kao jedan igrač Milana. Imaju osvajače Evrolige, stalne učesnike fajnal-forova. Da smo imali jednog iskusnijeg igrača, mislim da bismo prošli. Ove godine smo sigurno igrali bolju košarku od Milana. Ko god voli košarku, mora da je uživao u utakmicama sa Realom i Makabijem. Ljudi u Srbiji retko imaju priliku da vide takve protivnike. Makabi je bio u svom najboljem trenutku, dok za Real mislim da će doći do fajnal-fora, jako mi se sviđa ovogodišnja priča Madridana, energija koju donosi trener Laso – istakao je Jovanović.

Trener Partizana MTS, 28-godišnji Čačanin, sa druge vremenske distance i dalje svaku utakmicu posmatra na isti način kao u debitantskoj sezoni.

– Prvi sam se ja mnogo promenio od tada. Prošlogodišnja iskustva su zaboravljena. U nekim pobedama i trofejima ne tražim samopouzdanje, već svake godine sa no-

– Lo je specifičan stranac, živi sportski, posvećen je porodici. Međutim, onog trenutka kada se završio NBA lok-out, to se osetilo i na njegovoj igri. Daleko od toga da je bilo problema, ali se jednostavno osetio neki nemir i nije pružao partije na nivou na kojem je trebalo. Nažalost, sve se to dešavalo u trenucima kada se sezona lomila. Imao je najbolju nameru, ali je bila potrebna viša matematika da se sve složi. A malo nam je falilo – istakao je Jovanović.

Partizan je sjajnu 2011. godinu završio pobedom nad Zvezdom.

– Ta utakmica je došla u veoma nezgodnom trenutku. U poslednje tri nedelje smo rešavali ulazak u Top 16, zbog čega smo imali opravdano jak pritisak. Desile su se lošije utakmice zbog objektivnih razloga. Nama je bila potrebna dobra utakmica, čak i da nije bila protiv Zvezde. U prvoj četvrtini se osetila velika nervoza, pad samopouzdanja koji se uvukao prethodnih nedelja. Onog trenutka kada smo se iz odbrane oslobodili pritiska, vratilo se samopouzdanje i ovi momci su pokazali da imaju kvalitet, zaključio je trener Jovanović.

Milun Nešović

Izazov i posledice

Sve o otkazu kao trenerskoj sudbini

U trenerskom poslu, barem što se tiče mog tridesetpetogodišnjeg iskustva, mnogo je lepih, nezaboravnih stvari: trenuci pobe, pogotovo u finalnim utakmicama, druženja i susreti sa kvalitetnim ljudima, koja često ostaju za čitav život, proslave i godišnjice raznog tipa. Zatim, putovanja i jedna lepeza (sa)znanja koja drugim profesijama nije uvek dostupna, kao i – možda i najvažnije – činjenica da ste pojedinim momcima (danas uspešnim poslovnim i porodičnim ljudima) bili, u veoma važnom periodu njihovog života, učitelj i vaspitač, ne samo basketa, već i životnog puta, ne uvek lepog i lagodnog poslednjih dvadesetak godina... Trenirao sam (kasnije) uspešne političare, dirigente i upravnike pozorišta, biznismene visokog ranga, danas veoma dobre košarkaške trenere, ekonomiste, bankare, boeme i umetnike raznih fela, „obične” ljude koji nose basket u srcu...

Naravno, to su slike i detalji koji izbijaju na površinu, potiskujući i momente kada nije bilo lako opstati kao basket kouč: porazi koji nose veću težinu od ostalih (u final-

nim mečevima, oni koji znače napuštanje ranga, odnosno ispadanje iz lige), „teški” razgovori sa članovima uprava, menadžerima, vazda nezadovoljnim roditeljima, igračima kojima minutaža i novac nikad nisu dovoljno veliki, (ne)slaganje sa arbitrima i njihovim odlukama, više razlika u poimanju pojma „čast i poštenje”, medijske kritike, često neumerene kao i pohvale, rad po hladnim halama, putovanja autobusom od po petnaestak sati i tako dalje...

Međutim, ima nešto na šta sam se u košarci navikao, kao i većina iskusnih kolega, ali nikada do kraja nisam razumeo – zašto i kako se dobija OTKAZ u srpskoj košarci, verovatno i na širem arealu, o čemu mogu pouzdanije da svedoče kolege koje su većinu svog radnog veka provele u inostranstvu. Naime, posao je takav da se na otkaz mora računati, mnogo više nego da si po zanimanju poštar, frizer, automehaničar, poslastičar, šofer ili bilo šta drugo. Znam i za surovo istinitu izreku – „postoje dve vrste trenera, oni koji su dobili otkaz i oni koji će ga tek dobiti”, samo se ne slažem (uvek) sa načinom i povodom uručenja otkaza, barem kada su košarkaški

treneri u Srbiji u pitanju, mada mislim da ni u ostalim igrama sa loptom nije mnogo bolja situacija, recimo u fudbalu...

Prvo, za one koji kratko pamte ili imaju premalo godina, da naglasim da se nije uvek trener zadržavao jedva sezonu u klubu, kao danas (imam kolegu koji na pitanje na koliko si potpisao ugovor – kroz šalu odgovara: „na nedelju dana; svakog ponedeljka oko deset ujutru pitam gazdu da li sam još trener, pa kako on kaže...”). Normalni su bili četvorogodišnji ugovori, čak i zadržavanje pojedinaca gotovo čitav radni vek u jednom klubu, a u takvim slučajevima i uspesi su bili zagantovani: Piva Ivković u beogradskom Radničkom, koji je sve uspehe postizao sa njim na klupi, Rajačić u OKK Beogradu, Čorković u Partizanu, Braca Alagić u Crvenoj zvezdi, Šakota u IMT-u... Ranko Žeravica je udario temelje modernog, današnjeg Partizana, koji je 1972. godine, ako se ne varam, igrao preko leta drugi rang, isto to je nizom godina, predanim radom, uradio i među crveno-belima. Da ne pominjem Lečića sa Rabotničkim, Novosela sa Cibonom, Božića sa Zagrebom i mnoge druge trenere, sigurno ću se ogrešiti o pojedince nepominjanjem...

A kakva je situacija danas u trenerskom poslu? Osim Duška Vujoševića u Partizanu i (zasad) Miroslava Nikolića u kragujevačkom Radničkom – otkazi lete na sve strane, dele ih ljudi koji su loptu crtali kao trougao, koji fizičko vaspitanje nisu radili, ili koji nemaju dva validna svedoka da su u zvaničnoj košarkaškoj utakmici dali dva poena, ali koji vole – iz raznih pobuda – da budu u košarci. Možeš ostati bez posla, a samim tim i tvoja porodica bez egzistencije, iz više razloga i na više načina: prvo, zato što si zaslužio (u većini slučajeva), jer tim ne igra na odgovarajućem nivou a sam si pravio selekciju, bodovno zaostaje, razvoj igrača usporen, više si po kaficima nego na terenu itd. Drugo, gazdina i tvoja koncepcija se razlikuju, a ti tvrdoglavo insistiraš na svojoj... Treće, prihvatio si sve što Prvi Čovek Kluba kaže, ali ni-

je ispalo dobro, pa si smenjen pošto (logično) PČK ne može da smeni sebe... Četvrto, sina (rođaka, svojtu) udarnog sponzora nisi dovoljno puštao da igra, ili jesi ali nije ništa pokazao – što je očekivano, pošto se najčešće radi o antitalentu... Peto, ne tako retko na ovim prostorima, bio si arogantan kada te je „gazdarica” pitala da objasniš razliku između „pikenrola” i „pikenpopa”... Šesto, neko je rekao da si „skup” i da će sve to bolje, za duplo manje para, raditi NN kolega... Sedmo, sve ostalo, lepeza razloga je zaista široka...

Konačno, barem ono što meni najviše smeta, jeste način saopštavanja otkaza. Obično, kad dolaziš kao novi kouč, tu je gazda sa svitom koja klimoglavom aminuje svaku odluku, mediji koji misle sve najbolje o tebi, osmesi, slikanja i slično... Kad odlaziš, gazdu – u većini slučajeva – ne vidiš, odluku (koju je pre tebe znalo pola Srbije) saopštava ti šesti po rang administrator, sledi borba za ostatak zarađenog novca, obavezno blaćenje po medijima, analiza predašnjeg rada i života, koja najčešće obuhvata vankošarkaške stvari: tajno pije, voli žene (!?), klasična neznalica i neradnik, nije u mladosti preležao zauške, drogira se, težak za saradnju (kako izgledaju „laki”?), čudan lik, ne sluša savete i tako dalje. Uz napomenu da je većina otkaza smisljena i logična, navešću samo nekoliko momenata za koje znam, iz ličnog ili iskustva kolega: ustajem ujutru i javljaju mi da je, posle 1:1 u finalnoj seriji domaće lige, protivnički (trofejni) trener smenjen, telefonski oko pola dva, javio mu „gazdin” šofer; posle 22 pobede i 3 poraza saopštavaju ti dvojica (koja zajedno nemaju godina koliko si ti u košarci), da su „odlučili da prekinu saradnju”... Dodeš na trening, kad tamo drugi kouč već duva u pištaljku; javio ti novinar-prijatelj i slično. Znam i za ovaj slučaj, dijalog trenera i bitnog člana uprave: Kad je sutra trening? U deset ujutru... Znaš, ne moraš ti da dodeš na taj trening...

Sa više stila, pa makar razlozi ostali isti, lakše se podnosi i OTKAZ u košarci.

Boško Đokić

Duško Vujošević, predsednik SD Partizan, u razgovoru za Tanjug

Želim opet trenersku klupu

U jednom trenutku sam osetio umor od trenerskog posla, ali mi se polako vraća želja za povratak na klupu – ističe trofejni stručnjak.

Scena koju je donedavno bilo teško i zamisliti: Duško Vujošević na rukometnoj utakmici Partizan – Kil! Uobičajeno i normalno je to kada su u pitanju košarka, zatim i fudbal, pošto je često znao da prisustvuje većinom derbiju sa Crvenom zvezdom, pa i ovom poslednjem pre oko mesec dana, ali sve drugo... Međutim, sa novom funkcijom predsednika Sportskog društva Partizan i nove sportske ljubavi istaknutog košarkaškog trenera. Možda i zbog toga trofejni stručnjak odmah objašnjava da mu je posle više od decenije sedenja na crno-belom klupi i neuspele moskovske epizode sa CSKA bio potreban odmor.

– U jednom trenutku sam osetio umor od trenerskog posla, ali mi se polako vraća želja za povratak na teren. Dugo sam radio bez odmora i već kada sam došao u

CSKA bio sam na neki način „spržen”. Sada opet imam potrebu, ne još toliko izraženu, da se vratim na teren, ali to će biti u situaciji koja je adekvatna mom stanju i kapacitetu.

A, onda se Vujošević prisetio starih dana i izjavio je da je legendarna trojka Dušana Kecmana u finalu Jadranske lige nešto neponovljivo:

– Kad se govori o Zagrebu, svi se prvo sete trojke Kecmana. Međutim, cela utakmica imala je neverovatan sled događaja, od uvertire da je taj meč od ogromnog značaja za Cibonu, za hrvatsku košarku, za Jadransku ligu, pošto je to bila prilika da se razbije teza kako i bez angažovanja Lejkera, Partizan može da se skine sa trona. Pa, onda poslednji napad, oba promašena bacanja Roberta i pogođena trojka Bogdanovića, koji je prethodno promašio šest šuteva...

Podsećanja radi, Partizan je do trijumfa u krcatoj zagrebačkoj Areni došao pogotkom Kecmana sa svoje po-

Kolekcionar trofeja

Duško Vujošević je rođen u Podgorici 3. marta 1959. Trenerskim poslom je počeo da se bavi 1976. da bi do 1982. radio sa mlađim kategorijama u Partizanu. Sledeću sezonu je proveo u OKK Beogradu, gde je vodio juniorsku ekipu koja je osvojila prvenstvo Jugoslavije. Te sezone radio je i sa prvim timom OKK Beograda. Posle odsluženja vojnog roka godinu dana je radio u Mladosti iz Zemuna, a pred sezonu 1985/86. vratio se u Partizan, gde je postao pomoćni trener prvog tima.

Posle smene prvog trenera, tokom sezone 1986/87, u 27. godini života, postao je prvi trener Partizana i iste sezone osvojio titulu šampiona Jugoslavije. U sezoni 1987/88 Vujošević je predvodio Partizan do final-fora Kupa evropskih šampiona u Ganu, na kom je Partizan osvojio treće mesto. Vujošević je vodio Partizan i u sledećoj sezoni 1988/89, kada je osvojio Kup Radivoja Koraća i Kup Jugoslavije.

U sezoni 1989/90 Vujošević je bio je prvi trener Uelve iz Granade, da bi se posle toga vratio u Partizan, koji je vodio u sezoni 1990/91 i stigao do finala plej-ofa. Od 1992. do 1998. radio je u Italiji, gde je vodio ekipe Breše, Pistoje i Skavolinija. Po povratku iz Italije Vujošević je u sezoni 1998/99 bio šef stručnog štaba podgoričke Budućnosti, a od 1999. do 2001. dve sezone je vodio beogradski Radnički.

Od povratka u Partizan, 2001, osvojio je devet titula prvaka države (2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 i 2010), četiri trofeja Kupa Srbije (2002, 2008, 2009, 2010) i regionalnu NLB ligu četiri puta (2007, 2008, 2009, 2010), čime je postao najtrofejniji trener u istoriji kluba.

U proleće 2003. Vujošević je bio postavljen za selektora seniorske reprezentacije Srbije i Crne Gore, sa kojom je na Evropskom prvenstvu u Švedskoj osvojio šesto mesto. Od 2007. do 2010. obavljao je i dužnost selektora crnogorske reprezentacije.

lovine terena, 0.6 sekundi pre kraja.

– Mirno sam gledao Kecmanov šut jer sam bio u fazi teškog bola, kao kad vam neko umre. Nisam imao snage ni da reagujem, sećam se da sam samo pogledao da je ostalo šest desetinki do kraja i da nema smisla za tajm-aut. Video sam navijače koji slave na terenu i pognute glave mojih igrača. Izgledalo je da smo izgubili, a onda samo u jednom trenutku Kecman traži loptu i upućuje taj šut, ne tek tako, nego sa namerom da pogodi. Kad

je ušla otpustio sam sve kočnice i zato je usledila velika radost. Posle nam se vratilo na sličan način protiv Olimpijakosa na fajnal-foru u Parizu. Teodosić je promašio ceo koš, ali je Čildres uhvatio loptu i poentirao, pa smo umesto finala Evrolige igrali meč za treće mesto. Ipak, kao što kaže Gabi Novak, pamtim samo srećne dane.

Vujošević je sa Partizanom osvojio deset titula prvaka države, od kojih devet u nizu. Dva puta je vodio Partizan na završnom turniru Evrolige, a 1989. pobedio je u evropskom Kupu Radivoja Koraća.

– Lepo je u fotelji, ali sam u osnovi trener, to je moja ljubav i potreba. Jedno vreme nisam ni mogao da radim zbog ugovora sa CSKA, ali čovek ima potrebu da se oseća korisnim i zato sam sa zadovoljstvom prihvatio poziv da budem predsednik Skupštine mog voljenog Sportskog društva. Međutim, sigurno ću u dogledno vreme fotelju ponovo zameniti često užarenom trenerskom klupom.

Vujošević smatra da je Partizan i ove sezone napravio veoma dobru ekipu:

– Napravili su fantastične rezultate ove sezone, iako nisu uspeli da se plasiraju i šesti put uzastopno u top 16 fazu, samo zato jer postoji sistem i jedna vrsta kulta. Imali su veoma tešku, kako su je mnogi nazivali posle žreba, „grupu smrti” u Evroligi i zato je malo ko očekivao da će doći u situaciju da u poslednjem kolu, na po ko zna koji put prepunom Pioniru, odlučuju o svojoj daljoj sudbini. Nisu uspeli, ali niko nema prava da im nešto zamere. Jednostavno, nisu imali sreće, borili su se maksimalno, ali ni to ponekad nije dovoljno, pošto je na kraju susreta sa Armanijem praktično presudio jedan promašen šut. Međutim, ekipa ima dosta mladih košarkaša, pogotovo na spoljnim pozicijama i oni su važni za budućnost kluba.

Bivši selektor SCG i Crne Gore rekao je i da je Jadranska liga izrasla u kvalitetno takmičenje, ali da je

Ivković pravi izbor

Vujošević smatra da je KSS napravio pravi potez što je odlučio da Dušan Ivković nastavi da vodi nacionalni tim, pošto ne može sebi da dozvoli luksuz da se odrekne takvog vrhunskog trenera:

– Ovo je Ivkoviću prvi neuspeh sa reprezentacijom. Svi prethodni rezultati daju mu kredit da se pređe preko letošnjeg neuspeha. On može da kroz kvalifikacije oformi ekipu i pokuša da na EP u Sloveniji osvoji medalju. Ne bi trebalo da se stvaraju novi autoriteti tako što ćemo prethodno da rušimo stare!

Vujošević je objasnio da su srebro sa EP iz Poljske i četvrta pozicija na SP iz Turske realno bili iznad objektivnih kvaliteta. Osmo mesto sa ovogodišnjeg EP u Litvaniji, prema Vujoševićevim rečima, predstavlja rezultat ispod očekivanja:

– Ove godine smo imali i veliki broj povreda i nezgodan raspored. Pojedini košarkaši pokazali su i da u određenom momentu ne mogu da podnesu teret slave i novca do kojih su došli, iako im je reprezentacija na neki način bila ognjište sa kojeg su krenuli.

neophodno da srpska košarka dobije veći udeo u vlasničkoj i upravljačkoj strukturi. Dodao je i da bi domaćin završnog turnira trebalo da bude tim sa najboljim učinkom posle regularnog toka.

Vujošević je zaključio i da prati situaciju oko večitog rivala Crvene zvezde, ali i naglasio da ne bi bilo umesno da komentariše njenu igru i rezultate.

D. Nikodijević

Ivan Jeremić: Viši košarkaški trener

Sistem napada za igru 1-1 iz formacije 1-3-1

poslednjih godina filozofija napada evropskih timova se približila filozofiji napada NBA timova.

U Evropskoj košarci godinama je zamenarivana igra 1-1 spolja kao i blizu koša, sve se svodilo na p&roll igru, izuzetak je nekoliko timova to jest nekoliko trenera koji su vodili računa o tome. Takođe prelaskom na napad od 24 sekunde u zaborav su otišli dugi napadi sa mnogo bespotrebnih kretnji i dodavanja, sve je više koševa iz tranzicije primarne ili sekundarne. Danas ima dosta timova u Evropi koji su se vratili igru 1-1.

Igrom 1-1 razvijamo: kreativnost, tehničke, taktičke i fizičke osobine pojedinca. To je oduvek krasilo igrače sa ovih prostora.

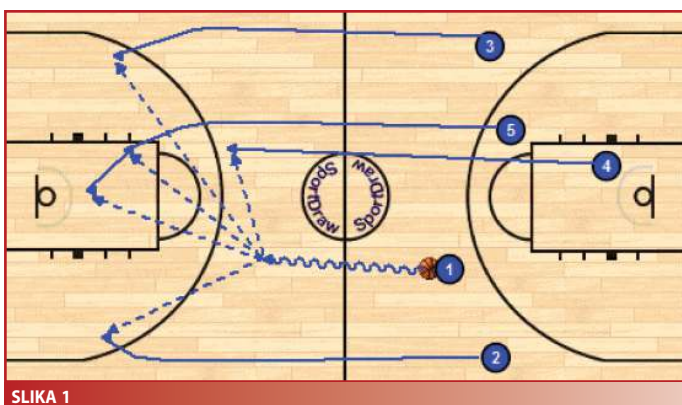
Veoma je bitno da iz dobrog rasporeda ne zaboravimo kretanje igrača bez lopte u trenutku kada se igra 1-1. Kretanjem igrača bez lopte vezuju se odbrambeni igrači da ne mogu uspešno da pomažu i rotiraju, a napadači svojom kretnjom otvaraju prostor i linije za dodavanje.

Ovaj sistem napada, ili varijante ovog sistema, koriste dosta trenera iz Evrope i Srbije, a ja sam ga prilagodio igračima koje sam trenirao.

Ne treba zaboraviti da iz ovog sistema napada ima mnogo mogućnosti i za p&roll igru.

Ovaj sistem napada mogu koristiti kako seniorski timovi tako i timovi mlađih kategorija.

Uz korekciju rasporeda ovaj sistem igre 1:1 dobro funkcioniše i protiv zonskih odbrana.

SLIKA 1

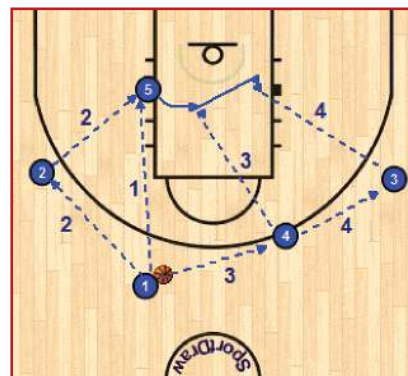
Zašto želimo da igramo 1-1.

1. Da bismo iskoristili individualni kvalitet pojedinaca u napadu.

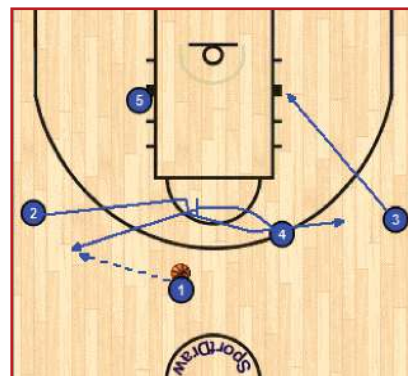
2. Da bismo kaznili slabe odbrambene igrače.

3. Da bismo dobre odbrambene igrače stavili u poziciju tj. položaj gde ne mogu uspešno da pomognu i rotiraju.

4. Da bismo napali najbolje napadače protivničke ekipe, ne davajući im da se odmaraju u odbrani, dovodeći ih da se optereće ličnim greškama.

SLIKA 2

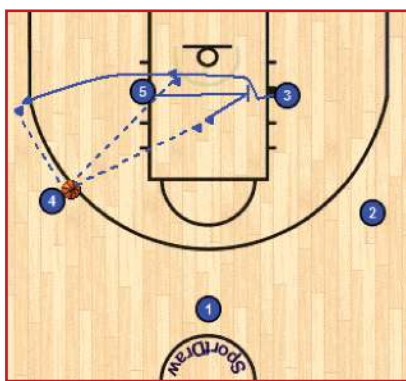

SLIKA 3

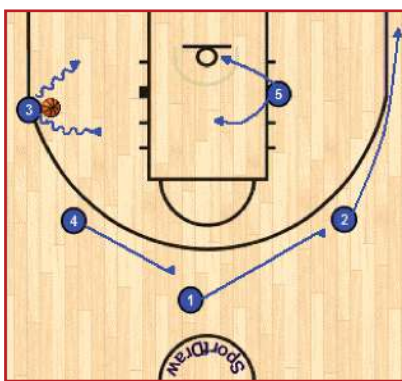
Primarni kontranapad.

Posle dobre i uspešne odbrane obavezno je da igramo kontranapad po uvežbanim principima. Ovde imamo kontranapad gde plejmeker (igrač 1) driblingom osvaja prostor, bliže spoljnoj ivici centralnog kruga. Šuter (igrač 2) trči uz jednu bočnu liniju. Kriolo (igrač 3) trči uz drugu bočnu liniju. Visoki igrači 4 i 5 trče sredinom terena sa suprotne strane centralnog kruga u odnosu na igrača 1. U ovom rasporedu igrača svi imaju mogućnost završetka kontranapada (sl. 1).

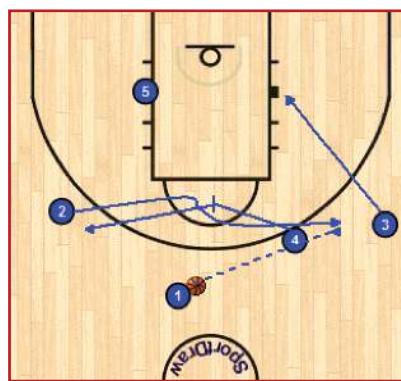
Na ovom primeru pokazana je jedna od varijanti primarnog kontra napada gde napadamo niski post pozicijom 5 koja je dominantna snagom i brzinom (sl. 2).

SLIKA 4

SLIKA 5

SLIKA 6

Pozicioni napad

Dobrim trčanjem linija kontranapada dolazimo u početnu fazu našeg sistema. Ova početna faza tj. početni položaj igrača važi za sve varijante našeg sistema

Napad za poziciju 3, spoljna igra. Igrač 4 pravi blokadu za igrača 2, može i 2 za 4 u svim varijantama, i otvara se u širinu gde prima pas. Za to vreme igrač na poziciji 3 se spušta na niskog posta (sl. 3).

Igrač na poziciji 5 pravi duboku horizontalnu blokadu igraču na poziciji 3. Igrač 3 pokušava da primi loptu na niskom postu a ako ne primi otvara se u širinu. Igrač 5 posle postavljene blokade otvara se korak ili dva ka lopti, da bi kaznio eventualno preuzimanje ili bampovanje' (sl. 4)

Igrač na poziciji 3 igra 1-1, igrač 5 čita. Ako igrač 3 prodire uz čeonu liniju on se otvara u sredinu reketa ako

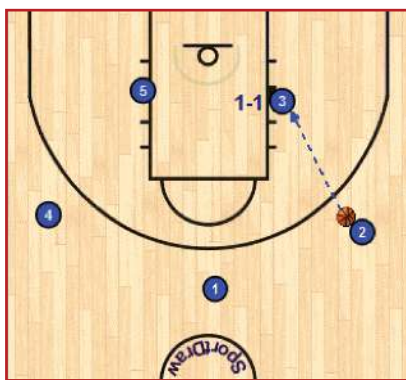
igrač 3 prodire u sredinu igrač 5 se otvara uz čeonu liniju uvek iza leđa igraču koji ga čuva. Za to vreme igrači 4, 1 i 2 se pomeraju očekujući pas (sl. 5).

Gornja dva igrača u ovom slučaju 4 i 1 su spremna da brane kontranapad. Izuzetak je ako igrač na poziciji 4 ide na skok, onda kontranapad brane igrači 1 i 2. Ovaj princip odbrane od kontranapada važi za sve naše varijante ovog sistema.

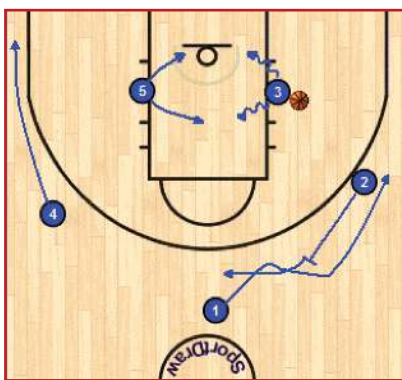
Napad za poziciju 3, unutrašnja igra. Igrač 4 pravi blokadu za igrača 2 koji se otvara i prima loptu. Za to vreme igrač 3 utrčava na poziciju niskog posta (sl. 6).

Igrač 2 dodaje pas igraču 3 koji igra 1-1 na niskom postu (sl. 7).

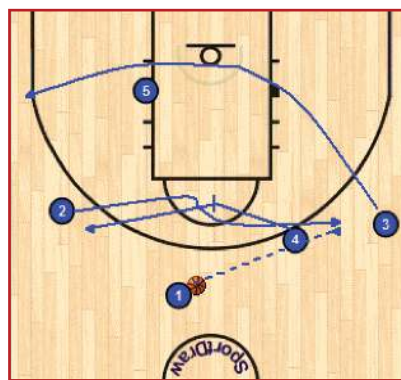
Igrač 5 čita igru 1-1 igrača 3 'klatno kretnja'. Za to vreme igrači 1 i 2 menjaju mesta a igrač 4 se kreće da bi primio eventualni pas (sl. 8).

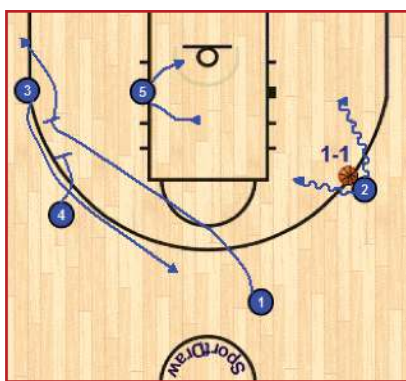
SLIKA 7

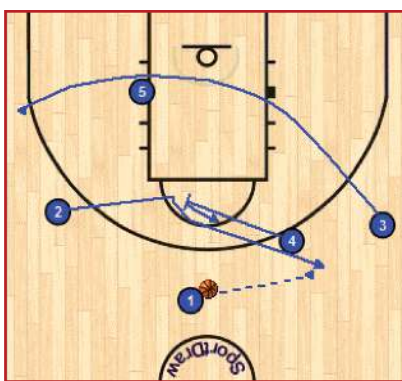
SLIKA 8

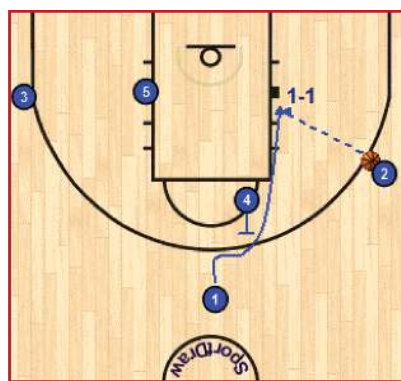
SLIKA 9

SLIKA 10

SLIKA 11

SLIKA 12

Napad za poziciju 2, spoljna igra. Igrač 4 pravi blokadu igraču 2 koji se otvara u širinu i prima loptu. Za to vreme igrač 3 protrčava na suprotnu stranu (sl. 9).

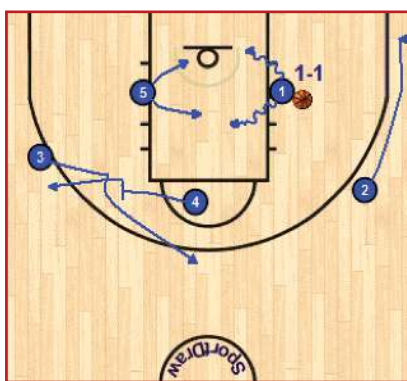
Igrač 2 igra 1-1 igrač 5 čita po važećim principima. Za to vreme na suprotnoj strani se pravi uzastopna žstagger' blokada za igrača 3 (sl.10).

Napad za poziciju 1, unutrašnja igra. Igrač 4 pravi blokadu igraču 2 koji se otvara i prima loptu. Igrač 4 se

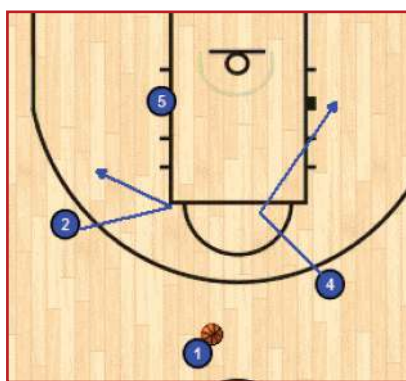
ne otvara u širinu već ide dva koraka ka lopti da bi popravio ugao za postavljanje blokade. Igrač 3 protrčava na suprotnu stranu (sl.11).

Igrač 4 pravi leđnu blokadu za igrača 1 koji prima loptu na niskom postu (UCLA cut) i igra 1-1 (sl.12)

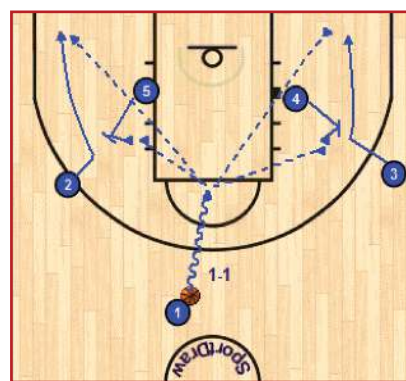
Igrač 1 igra 1-1 igrač 5 čita. Igrači 4 i 3 menjaju pozicije, kroz blokadu, a igrač 2 popravlja ugao dodavanja (sl. 13).

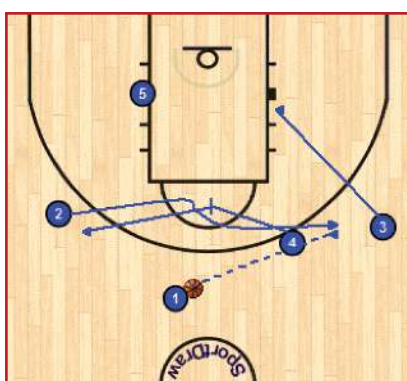
SLIKA 13

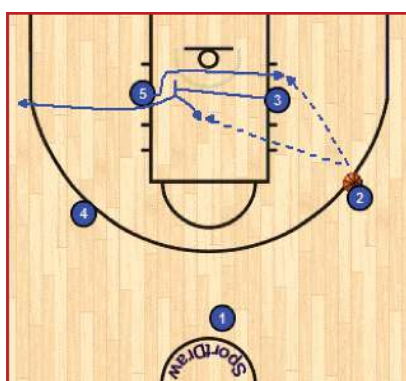
SLIKA 14

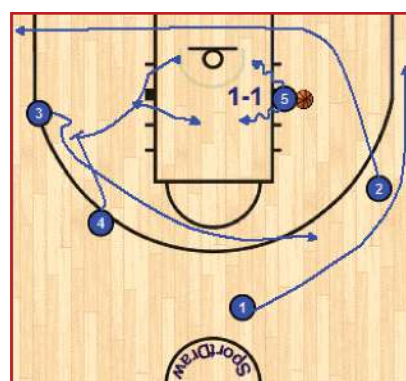
SLIKA 15

SLIKA 16

SLIKA 17

SLIKA 18

blokadu ide korak ili dva ka lopti da bi kaznio eventualno preuzimanje ili 'bampovanje' ili se otvara u širinu. Igrač 5 prima loptu (sl.17).

Igrač 5 igra 1-1. Igrač 4 pravi blokadu igraču 3 i napada niski post. U isto vreme igrač 2 protičava na suprotnu stranu a igrač 1 popunjava njegovo mesto. Igrač 4 čita igru igrača 5 (sl.18).

Napad za poziciju 4, spoljna igra. Igrač 4 pravi blokadu igraču 2 i široko se otvara da primi loptu. Igrač 3 menja stranu (sl.19).

Igrač 4 igra 1-1, dok ostali igrači čitaju odbranu i popravljaju uglove dodavanja (sl. 20).

Napad za poziciju 4, unutrašnja igra. Igrač 4 pravi blok igraču 2 koji prima loptu. Posle date blokade igrač 4 otvara se na liniju tri poena. Igrač 3 se spušta na niskog posta dok se igrač 1 otvara u širinu suprotno od lopte (sl. 21).

Igrač 3 pravi leđnu blokadu igraču 4 koji prima loptu na poziciji niskog posta (sl. 22).

Igrač 4 igra 1-1 igrač 5 čita. Igrač 2 protičava na suprotnu stranu Igrači 3 i 1 popunjavaju pozicije na strani lopte (sl. 23).

Ovaj sistem igre zahteva igrače koji su tehnički i taktički dobro obučeni. Obuka i usavršavanje počinje već u najmlađim kategorijama i traje tokom cele karijere igrača. Osnovne elemente tehnike i taktike svakodnevno treba ponavljati u skladu sa uzrastom i kvalitetom igrača.

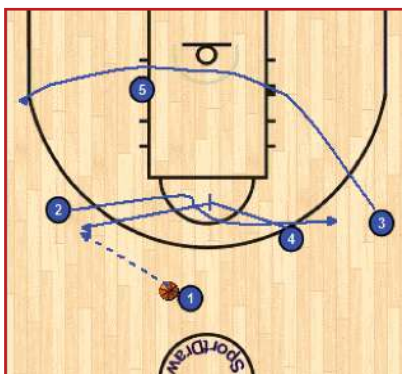
Obrada dijagrama: **Marko Mrđen**,
viši košarkaški trener

Napad za poziciju 1, spoljna igra. Igrači 2 i 4 fintiraju kretnje za blokadu i otvaraju se: igrač 2 u širinu, a igrač 4 na poziciju srednjeg posta (sl. 14).

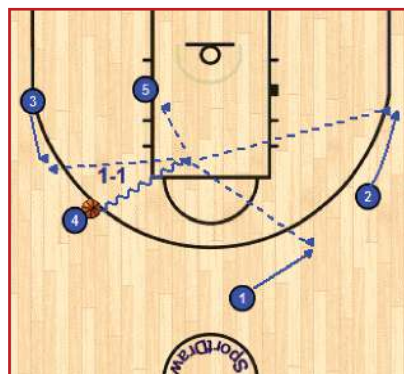
Igrač 1 igra 1-1. Igrači 5 i 4 prave leđne blokade za igrače 2 i 3 koji se otvaraju u širinu (sl. 15).

Napad za poziciju 5, unutrašnja igra. Igrač 4 pravi blokadu igraču 2 koji se otvara i prima loptu. Igrač 3 se spušta na niskog posta (sl.16).

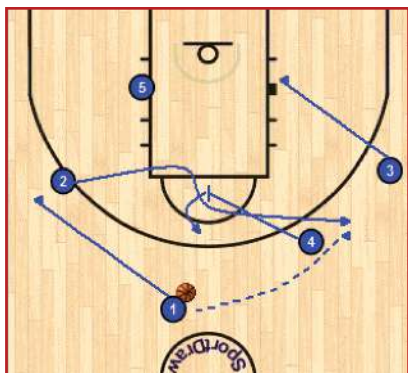
Igrač 3 pravi horizontalnu blokadu za igrača 5. Igrač koji je napravio

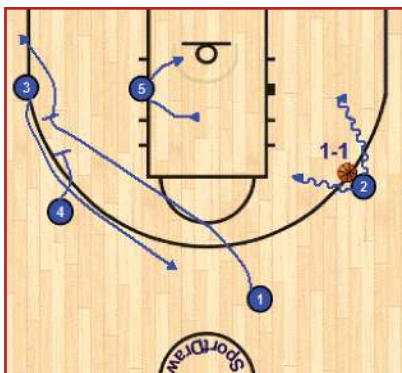
SLIKA 19

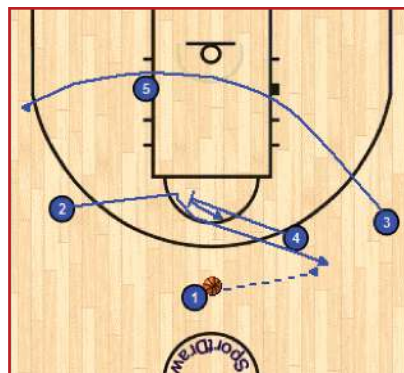
SLIKA 20

SLIKA 21

SLIKA 22

SLIKA 23

Željko Obradović – predavanje sa BCB 2011 (2)

Pick and Roll napad

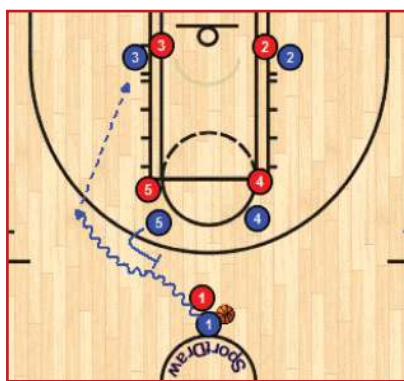
oš jedan od ulazaka u ovaj napad jeste fintiranje igranja pnr-a između 5 i 1 gde je prva ideja da 3 igra 1 na 1 na poziciji niskog posta (dijagram 15), u slučaju da ga odbrana frontira odnosno igra ispred

njega traži se lob pas. Na strani suprotnoj od lopte 4 i 5 prave uzastopne blokade za 2 koji se otvara na poziciji 1. Po prijemu lopte igra se pnr sa 5, 4 širi u korner (dijagram 16).

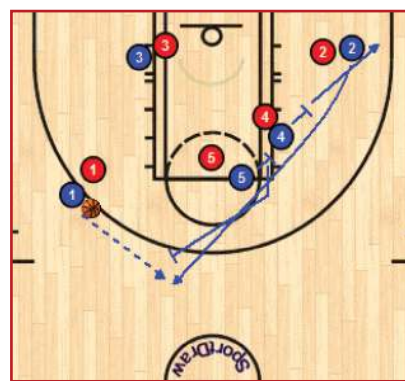
Posle nekoliko odigranih napada odbrana zna šta igrate i trudiće se da vam ne dozvoli da igrate taj pick. Jedna od odbranbenih opcija biće usmeravanje na centra, u tom slučaju igrač sa loptom treba da bude strpljiv i zatraži od 3 da očisti stranu, četvorka će da se 'popenje' gore a 1

se spušta na poziciju na kojoj je bila trojka. I opet imamo situaciju da se igra pnr kroz sredinu (dijagram 17).

Ako dođe do preuzimanja ja od igrača sa loptom tražim da izdribla skroz na suprotnu stranu i odvede visokog igrača sa njim, igrači 3 i 4 se pomeraju u odnosu na

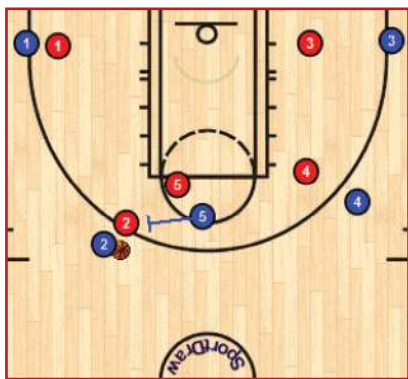

DIJAGRAM 15

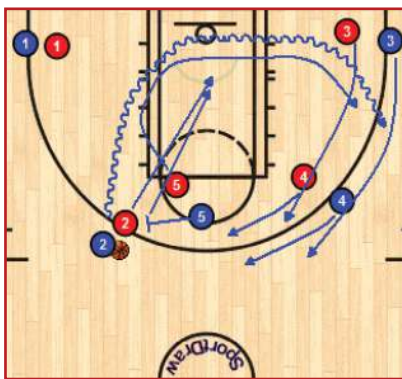

DIJAGRAM 16

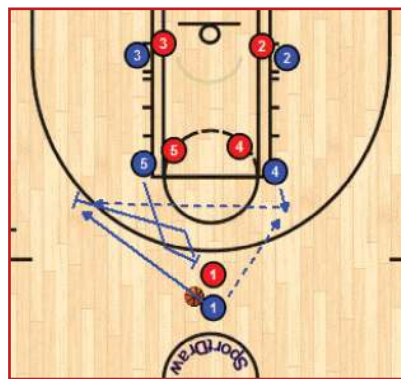

DIJAGRAM 17

DIJAGRAM 18

DIJAGRAM 19

loptu i sad imam situaciju dva miss match-a. Bek čuva centra na niskom postu i centar čuva beka spolja. Napad sada može da traži da se lopta spusti na centra ili da bek igra spolja sa visokim (dijagram 18).

Sledeća opcija je pas na igrača 4 u tom trenutku 3 traži loptu na niskom postu, 1 dobija slepu blokadu od 5 i otvara se na 45 suprotno od lopte. Dobija pas od 4 i pokušava da spusti loptu na 3, ako to ne prođe 5 ide u pnr na 45. U zavisnosti od odbrane napad igra dalje. U slučaju usmeravanja 3 čisti stranu ako nema usmeravanja 4 je široko(dijagram 19).

Još jedna od opcija je da 4 fintira blok za 5 i ode u blokadu za 2 posle čega širi u korner, 2 se otvara na poziciji 1 i prima pas, 1 po datom pasu dobija leđnu blokadu od 5 i utrčava ka košu, 5 odmah ide u pick dvojci (dijagram 20).

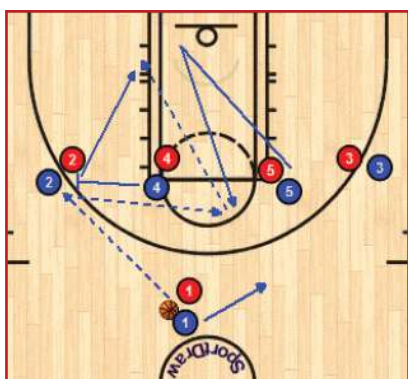
Ako igrate protiv ekipa koje vole da preuzima sa igračem na poziciji 4 možete da postavite specijal za unutrašnju igru. Raspored je 1-4. Plej otvara pas na 2 po datom pasu širi, 4 ide odmah u pick (odbrana preuzima pick sa 4), 5 se po otvorenom pasu spustila na poziciju niskog posta ali kako 2 i 4 krenu da igraju pick penje se na penal. Ovde je sad jedna od opcija brz pas na

5 pa 5 na 4 (dijagram 21). Ako to ne prođe nastavak je da plej ode u blokadu 3 koji ide na uručenje od 5 (dijagram 22).

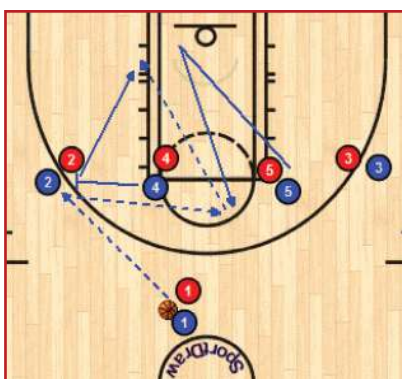

Važnija stvar od nekih kretnji i unutrašnje igre je sam kvalitet igrača i njihova sposobnost da realizuju ideje koje vi imate. Još jedna bitna stvar je kontinuitet rada sa istim igračima gde i oni posle toliko godina igranja zajedno razumeju jedan drugog i poneki put je dovoljan i samo pogled pa da znaju šta treba da urade.

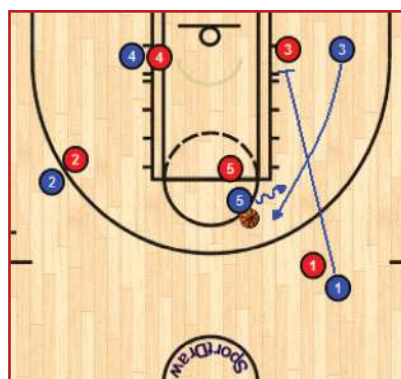
Prurio: **Milan Mitrović**,
viši košarkaški trener

DIJAGRAM 20

DIJAGRAM 21

DIJAGRAM 22

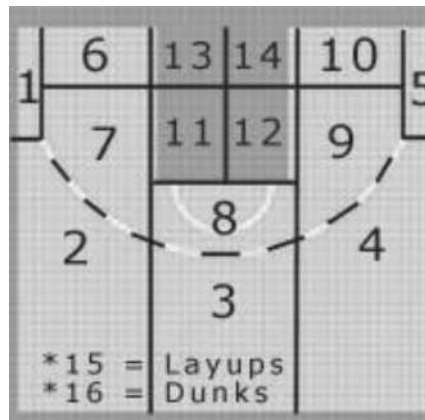
dr Branko Markoski: Statistika

Merenje uticaja igrača na pobedu

U ovom broju bavićemo se uticajem data mininga i iz obučavane neuronske mreže da viđenjem razlike između poraza i pobeđe sa aspekta postignutih poena, odnosno uticaj procenta šuta po pozicijama. Data mining u sportu doživljava nagli rast poslednjih godina. Alati i tehnike koje se razvijaju imaju za cilj da što bolje izmere performanse kako igrača kao pojedinca, tako i celog tima. Ove nove metode merenja performansi privlače pažnju najvećih sportskih udruženja, jer se u sportu danas nalazi velika količina novca. Pomoću neuronskih mreža, kao jedne od tehnologija data mininga koja se najčešće koristi u sportskom data miningu, otkriveni su šabloni koji ukazuju na uticaj različitih parametara košarkaške igre. Kako bi se proverila korektnost dobijenih rezultata, ulazni podaci su analizirani i metodom C5.0 stabla odluke. Postoji nastojanje u nekim kompanijama, u zavisnosti od inertnosti određenog odseka, da pristupe data miningu na svoj način. Međuindustrijski standard je očigledno bio neophodan i to standard koji je nezavisan od grane industrije, nezavisan od alata i nezavistan od primene. Međuindustrijski standardni proces za data mining (CRISP-DM) je razvijen 1996. od strane analitičara koji su predstavljali DaimlerChrysler, SPSS i NCR. CRISP predstavlja neprofitni standard koji je slobodan za korišćenje, a služi za uklapanje data mininga u opštu strategiju rešavanja problema za poslovne i istraživačke svrhe. Ponekad istraživači i analitičari pokušavaju da pronađu načine da opišu šablone i tendencije koje se nalaze u podacima. Data mining modeli treba da budu što transparentniji. To znači da rezultati data mining modela treba da kreiraju jasne šablone koji su pogodni za intuitivnu interpretaciju i objašnjenje. Neki data mining metodi su pogodniji za transparentnu interpretaciju u odnosu na druge. Estimacija je slična klasifikaciji sa razlikom da su tražene varijable numeričke a ne kategoričke. Ogromne količine podataka postoje u svim oblastima sporta. Ovi podaci mogu prikazivati individualne kvalitete određenog igrača, događaje koji su se desili na utakmici i/ili kako tim funkcioniše kao celina. Od presudnog značaja je odrediti koje podatke treba uskladištiti i način kako da se oni maksimalno iskoriste (Lyons 2005). Pronalaženjem pravog načina da se izvuče smisao iz podataka i

da se oni pretvore u praktično znanje, sportske organizacije obezbeđuju sebi prednost u odnosu na druge timove (O'Reilly i Knight 2007). Ovaj pristup traženja znanja se može primeniti u celoj organizaciji. Od igrača koji mogu da poprave svoju igru koristeći se tehnikama video-analize, do skauta koji koriste statističku analizu i tehnike projekcije kako bi identifikovali koji će talenat ostvariti najveći napredak i postati veliki igrač.

Prvi deo problema je da se odredi metrika performansi. Mnoge postojeće sportske metrike mogu biti upotrebljene na neodgovarajući način (performanse se

Podela terena po zonama kako to predlaže 82games.com

ne mere u cilju da se postigne više poena od protivnika, što je krajnji cilj bilo koje sportske organizacije).

Drugi deo problema je da se pronađu šabloni od interesa u posmatranim podacima. Ovi šabloni mogu da uključe u sebe tendencije i taktiku protivničkih igrača/tima, početke povreda igrača na osnovu praćenja performansi vežbanja, kao i predviđanja na osnovu ranijih podataka.

Profesionalne sportske organizacije su višemilijonske kompanije pri čemu se pojedine odluke mere u izuzetno velikim svotama novca. Sa ovakvom količinom kapitala, samo jedna pogrešna odluka ima potencijal da vrati celokupnu organizaciju unazad nekoliko godina. Zbog velike količine rizika i potrebe da se donose ispravne odluke, sportska industrija predstavlja pravo okruženje za primenu data mining tehnologija.

Koristan način da se identifikuju određeni šabloni među podacima je da se podaci prikažu grafički (Cox i

Stasko 2002). Košarkaški teren može biti podjeljen u nekoliko zona iz kojih igrači šutiraju na koš. Sajt 82games.com je predložio podelu terena na 16 delova. Analizom procenta uspešnosti sa svake od ovih zona odbrana može postaviti svoju taktiku kako bi smanjila broj koševa koje će primiti, dok napad može koristiti ove podatke kako bi povećao broj postignutih koševa.

Indeks efikasnosti je kompleksan faktor igre igrača koji se povećava nakon pozitivnih doprinosa koje je igrač učinio a smanjuje nakon negativnih. Ova formula uzima u obzir veliki broj varijabli uključujući asistencije, blokade, prekršaje, slobodna bacanja, pogođene šuteve, promašene šuteve, skokove, ukradene lopte i izgubljene lopte kako bi izračunala performanse igrača.

Indeks korisnosti je i dalje predmet rasprava, a i sam Hollinger koji je autor ove metrike priznaje da nije uzeo u obzir sve kriterijume koji utiču na korisnost igrača, kao što je energičnost i želja.

Još jedan metod za računanje performansi je kroz plus / minus rejting gde se svaki igrač procenjuje tako što se računa broj poena koji je postignut kada je igrač na terenu a zatim se taj broj umanjuje za broj poena koji je protivnički tim postigao za to vreme. Ova računica se radi za svakog igrača i to za vreme dok je na terenu i za vreme dok je na klupi. Uticaj igrača se može meriti kao razlika njegovog prisustva i odsustva na terenu. Pozitivne vrednosti ukazuju da igrač pozitivno poenterski utiče na tim, dok negativne vrednosti ukazuju na negativan poenterski uticaj.

Ovaj sistem ima određeni broj kritičara koji ukazuju na to da previše vrednuje igrače koji upućuju veliki broj šuteva što nije od koristi za tim. Metrika koja procenjuje doprinos igrača u odnosu na doprinos njegove zamene je prilagođeni plus / minus rejting koji se koristi kako bi se uzeo u obzir i nivo talenta ostalih igrača u timu. Rezultat je to što performanse igrača ne dolaze do izražaja u vakuumu, već kao funkcija sveukupnog zalaganja tima. Prilagođeni plus / minus je regresivna procena pri čemu je konstanta prednost domaćeg terena u odnosu na sve timove, niz konstanti su plus / minus razlike između igrača k i igrača od interesa. Nepoznate x vrednosti, od x1 do x14 se odnose na statistiku utakmice za 40 minuta igre i to: poeni, šutevi na domaćem terenu, šutevi u gostima, pokušaji za tri poena, pokušaji za slobodna bacanja, asistencije, ofanzivni skokovi, defanzivni skokovi, izgubljene lopte, ukradene lopte, blokade, lične greške, količnik poeni * asistencije * skokovi, i minuti na utakmici. Regresijom ovih 14 vrednosti dobijamo prilagođeni plus / minus rejting.

Često se prilikom izvlačenja šablona iz podataka u košarkaškoj utakmici izostavljaju poslednji minuti. U NBA ligi u kojoj utakmica traje 48 minuta (četiri četvrtine po 12 minuta) u obzir se najčešće uzima 40 minuta utakmice pri čemu se ne uzima poslednjih 8 minuta. Ako npr. imamo slučaj da jedan tim vodi nekoliko poena pri samom kraju utakmice, tim koji je u zaostatku može se poslužiti taktikom stalnog fauliranja kako bi dobio posed nad loptom i čekao eventualne promašaje protivnika sa

linije slobodnih bacanja. Zbog toga je potrebno izbaciti ovakvo ponašanje igrača iz normalne taktike tima. Neki igrači se međutim posebno ističu tokom ovog perioda, što navodi APBR metriku da posebno proučava performanse igrača u ovom periodu. Neki smatraju da su učinci igrača u ovim periodima važniji od učinka igrača u ostalim periodima utakmice, jer je razlika između pobeđe i poraza veoma mala. Neke od legendi košarke su se posebno isticala u ovim periodima utakmice kao što je to bio Michael Jordan. Merenjem indeksa korisnosti u ovom periodu može prikazati neke dodatne karakteristike ofanzivne igre igrača.

Kreiranje predviđanja već dugo predstavlja cilj za mnoge pojedince i organizacije. Ova motivacija je vodila ka mnogobrojnim razvojem okrenutim sportu kao što je statistička simulacija i tehnike mašinskog učenja. Predviđanje poseduje mnogobrojne tehnike ali se u središtu nje nalazi simulacija i mašinsko učenje (Witten i Frank 2005).

Još jedna strategija za merenje performansi u završnici je procena performansi tima kao celine korišćenjem plus / minus sistema i sumiranjem poena među igračima tokom poslednjih nekoliko minuta igre. Ovo omogućava dodatni uvid u sposobnosti igrača u završnici prikazujući kretanje rezultata kada je on na terenu i kada on nije na terenu.

Neuronske mreže predstavljaju najdominantniji sistem mašinskog učenja koji se koristi u sportu (Schumaker i dr, 2010). Pomoću neuronskih mreža skupovi podataka koji su skupljeni iz utakmica se analiziraju kako bi se pronašli šablono i tendencije u cilju takmičarske i finansijske dobiti. Pored ove tehnike koriste se i genetski algoritmi, ID3 stabla odluke i regresivna varijanta Support Vector Machine (SVM) klasifikatora koja se naziva Support Vector Regression (SVR).

Ranko Žeravica: Kako vratiti košarku na puteve stare slave – moja iskustva i pogledi na trenutna događanja

Reči koje se slušaju

Veliki trenerski mag i jedan od najpriznatijih svetskih košarkaških stručnjaka Ranko Žeravica i u poznim godinama ne miruje. I dalje aktivno prati sva dešavanja na našoj, evropskoj i svetskoj košarkaškoj sceni i pokušava da pomogne i pomalo razdrma našu košarkašku svakodnevicu. Jedini trener sa ovih prostora sa zlatnim olimpijskim odličjem (Moskva 1980) nedavno je održao predavanje u srednjoj umetničkoj školi Artmedia na kojem je, još jednom, pokazao sav svoj raskošni trenerski talent, iskustvo, moć zapažanja, kritički um, pedagoški karakter, kao i da je, kao i uvek, i te kako uključen u savremena dešavanja u košarci i oko košarke.

Govoreći o trenerima i trenerskoj struci, zalagao se da svaki trener odgovara za svoj rad, bilo klubu, bilo pred trenerskim stručnjacima. Posebno se mora obratiti pažnja na one koji rade sa mladim igračima a ne posvećuju se dovoljno ovom veoma odgovornom poslu i ne usavršavaju se. Po Žeravici, na klupi nije potreban pomoćnik, jer jedan trener je odgovaran za ono što radi. Žeravica zamera i to što smo mnoge stvari šematski prepisali iz američke škole košarke, što umnogome umanjuje kreativni duh kako trenera, tako i igrača na terenu. Čak i na raznim seminarima ima dosta stranih trenera čija predavanja ponekad odudaraju od našeg mentaliteta, potreba i shvatanja igre.

Iskusni trenerski vuk veliki deo svog predavanja posvetio je statističkom prikazu onoga što su naše mlađe kategorije uradila u poslednje tri sezone, 2009, 2010. i 2011. godini na reprezentativnom planu. Analizirajući sva godišta koja su se takmičila u tom periodu, zaključeno je da je bilo kolektivnih uspeha ali i promašaja ali da na individualnom planu nije bilo gotovo nikakvih pozitivnih iskakanja iz celine i da, čak oni koji su tako nešto i

nagoveštavali, nisu od svojih trenera dobijali dovoljno prostora u igri kao njihovi vršnjaci iz drugih reprezentacija. Navedena su imena najboljih stranih igrača koji u igri provode i po 35 ili 38 minuta, dok su gotovo svi naši dečaci igrali ispod 30 minuta. Treneri mlađih kategorija se često menjaju pa ne postoji kontinuitet rada i nadgradnja. Ukazano je i na nedostatak savremenog načina komunikacije sa decom koja žive u eri kompjutera a ne u prošlosti. Kritиковano je i duže vreme napada koje postoji u mlađim kategorijama i stvari koje umnogome ograničavaju dečiji temperament. Žeravica se zalaže za obavezan spoj košarke i redovnog obrazovanja, jer se igrač i kvalitetan čovek ne stvaraju samo na terenu već i izvan njega. Situacija, zbog svega ovoga nije obećavajuća i ukazano je na to da se mnogo toga mora promeniti.

Žeravica napominje da smo izgubili višedecenijsku taktičku prepoznatljivost, naročito individualnu i da ona gotovo više i ne postoji, naročito u delu igre koji se odnosi na

kontranapad. Žeravica se i usprotivio tolikom broju stranaca na uštrb naših talentovanih igrača i podsetio da smo nekada osvajali najveća svetska odličja i bez uvoza stranih igrača. Žeravica je poručio Košarkaškom savezu Srbije da se bolje i odlučnije izbori za autoritet nad klubovima i da se shvati da je opšti cilj svih u košarci, uspeh reprezentativnih selekcija. Rešenja za sve ove probleme postoje ali u njih treba ući sa puno energije, hrabro i bez kompromisa.

Sve ove reči i saveti velikog trenera, uvaženog na svim kontinentima, nadamo se, biće uvažene. Za dobro svih, naše košarke.

B. Manojlović

Milovan Bulatović, trener pionira Zvezde, prvaka Evrope

Stvaralac za budućnost

Milovan Bulatović je navikao samo na uspehe. Tako je 11 puta sa svojom decom bio najbolji u državi, a nedavno je u Moskvi, na nezvaničnom klupskom prvenstvu Evrope takođe osvojio šampionsku titulu. U konkurenciji veoma jakih timova sa Starog kontinenta do 14 godina, Zvezdini dečaci zabeležili su svih 5 pobeda i ubedljivo osvojili prvo mesto. Redom su padali Riga, Top Helsinki, Samara, hrvatsko Petrinje i u finalu vršnjaci iz čuvene škole slavnog litvanskog reprezentativca Šarunasa Marčuljonisa. U generaciji koju treba zapamtiti su između ostalih Miladinović, Dutina, Stojanović, Stanković, Cvetković, Rakićević, Kenjić, Petrović, predvođeni iskusnim trenerskim vukom, inače magistrom mašinskih nauka i dugogodišnjim pregaoceom Bulatovićem. Čovek koji stvara igrače za budućnost kaže: „Ovo prvenstvo se uvek održava u ovo doba godine i veoma je cenjeno u tom uzrastu. Ljudi se možda pitaju gde su tu ekipe iz Španije, Italije ili Francuske ali treba znati da su oni u tom uzrastu mnogo slabiji od ekipa iz, istočne Evrope i zato se i ne odlučuju da uvek pošalju svoje timove, jer gube sa velikom razlikom. Ja sam sa ovom decom ove godine bio prvak Srbije. Dominacija naše dece je tako potvrđena“.

Mnogi i ne znaju da po pravilima našeg Saveza u tom uzrastu je zabranjeno igrati zonsku odbranu i pick-en-rol što je samo smanjilo razliku između Zvezde i njenih protivnika ali ne i ugrozilo krajnjeg pobednika. „Druge ekipe su znale da je kod nas nedozvoljeno praviti blok igraču sa loptom i to su obilatno koristili, kao i zonu a inače da se igralo po našim pravilima pretpostavljam da bi razlika bila još veća. Ovako smo morali da idemo na šuteve, da ubrzavamo igru, da driblingom rešavamo situaciju dok još ne postavimo zonu i sl. Često su me pitali da li je ovo reprezentacija Srbije, toliko smo bili jaki. To bi tek bila ekipa. Kada bi nas videli na jednom mestu, tek bi tada bili u čudu“.

Mnogo strpljenja, znanja i umeća treba da bi se vodila deca, učila osnovnim pravilima igre ali i ne samo igre već i života i vaspitanja. „Ja se dugo bavim decom. lako je košarka nauka, bitno je tzv. trenerovo oko, da vidiš i proceniš ko od dece ima potrebne psihofizičke i motoričke sposobnosti da se bavi sportom, u ovom slučaju košarkom. Izdvajati treba one koje imaju superiorne sposobnosti za bavljenje košarkom. Dok to dete pratim, interesujem se i za neke genetske predispozicije. Nema bez talenta ništa. To je eliminatorno. To vam je kao i u umetnosti. Neke stvari, naravno, ni ja ni bilo ko ne može da otkrije u početku, pogotovu kada je psihološki tip ličnosti u pitanju. Zna se tačno kakvi moraju da budu kao ličnosti

da bi kasnije imali taj pozitivni, pobednički mentalitet. Koliko moraju da budu spremni da rade, da izdrže pritisak i rezultata i neophodnog svakodnevnog truda koji moraju da ulože, da bi jednog dana bili vrhunski. Košarka je sport automatizacije pokreta. Što je dete starije, sve manje hoće da ponavlja određene stvari na treningu.

Većina osobina je urođeno, genetski, preko 80% (brzina, okretnost). Snaga je jedino negde na 50%. Sve to treba otkriti i staviti u službu sporta. Možda neko me sve ovo deluje kao čista nauka ali ja i jesam završio pored trenerske škole i jednu egzaktnu nauku ali i košarka je takođe nau-

ka. Ko ne shvata koliko su deca različite ličnosti, gde tačno treba znati kome i kako možete prići, koga pohvaliti pred kolektivom a koga ne, koga pokuditi pred svima, jer jedino na to reaguje a kome ne smete nikada ništa reći osim kada ste nasamo sa njim, bolje da se i ne bavi decom. Mi treneri smo u ovom uzrastu ne samo sportski učitelji već i životni učitelji, uzori i oni koji treba da im pomognu da se razviju i kao ljudi i kao sportisti na pravi način – rekao je Milovan Bulatović, trener najbolje pionirske ekipe u Evropi iz koje će, nadamo se, jednoga dana bar dvojica ili trojica zaigrati u prvom timu Zvezde a možda i naše reprezentacije.

Božidar Manojlović

Rade Georgievski o jednoj neobičnoj igri, koja ima sve više pristalica mini-basket pokreta

I na travi zabavno

deja da se najmlađi mogu zabavljati došla je spontano pre sedam godina. Prvi mečevi odigrani na Košutnjaku, a na travnatoj podlozi minibasketaši promovisu ovu vrstu igre gde god postoje za to uslovi. Nove akcije u 2012. godini...

Jedno od osnovnih pravila košarke, koje je ustanovio i utemeljivač Džems Najsmiit je da je to igra koja se odvija isključivo na tvrdoj podlozi. Ali, da to i ne mora da bude baš tako, a da se i od pravila može ponekad odstupati potvrđeno je pre nekoliko godina i u Mini basket udruženju Srbije. Sasvim spontano, pojavila se nova vrst mini basketa jedinstvena ne samo kod nas, već i u Evropi, pa i svetu. Ova dečija igra može da se praktikuje, odnosno trenira i igra – na travi ! Igra je i patentirana, na-

ravno glavnu reč u celoj ovoj operaciji vodio je i dalje vodi Rade Georgievski, predsednik ovog Udruženja.

Ovo je dobra prilika da se u stručnom časopisu TRENER bolje upoznamo sa ovom igrom, koja će svakako imati sve više pristalica.

Kada se završi školska godina i počne letnji raspust, obično se zatvaraju skoro sve školske sale, pa minibasketaši ostaju bez prostora za igru i redovnije treninge. Tako je i potekla ideja od dece i trenera da se na travnatim terenima Mini basket centra u Košutnjaku košarka može igrati i na travi, pa se krenulo i o razmišljanju o stvaranju nove igre .

Da bi se ostvarila potreba da deca što više igraju mini-basket napravljene su teleskopske konstrukcije na podešavanje u tri visine: 2,60, 2,10 i 1,60 m. Na travna-

toj podlozi mogu da igraju deca od pet do 10 godina, a koriste se lopte broj 3 i 5.

Mini basket na travi pruža jedinstvenu priliku devojčicama i dečacima da se na pravi način upoznaju sa novom igrom, čime se stvaraju preduslovi za dugoročno bavljenje košarkom. Zasnovan je na zdravim, obrazovnim principima koji obezbeđuje fizički, intelektualni, emotivni i socijalni razvoj dece.

Pružajući mogućnosti da devojčice i dečaci osete sva uzbuđenja i lepotu tamičenja prilagođenih njihovom uzrastu.

U mini basketu na travi pobeda nije osnovni cilj, i ako predstavlja veliki motiv za bavljenje košarkom, već je akcenat u stvaranju kolektiva, a preko toga i podizanju individualnog kvaliteta svakog pojedinca. Podstiče prijateljsvo, uživanje i zabavu uz poštovanje ostalih učesnika u igri, drugih igrača, trenera, sudija i roditelja. Jednostavna pravila igre i skromni rekviziti čine igru pogodnom za sve uzrasne kategorije.

Da bi se deca igrala moraju da dodaju i štiraju. Specifičnost podloge na kojoj se igra mini basket na travi, daje prednost ovim osnovnim košarkaškim elementima. Koriste se i ostali košarkaški elementi – vođenje lopte i dribling, da bi se napravio dvokorak ili obišao odbrambeni igrač.

Za igranje mini basketu na travi mora da se ispuni nekoliko osnovnih zahteva. Prostor za igru može biti svaka ravna travnata površina dimenzije 10 x 10 metara. U naznačenom prostoru su nacrtana dva koncentrična kruga prečnika 4 i 8 metara, a u sredini se nalazi jedna teleskom konstrukcija. Ti krugovi se mogu vizuelno izdvojiti šišanjem trave na različitu visinu, čime će deca imati jasnu predstavu o dimenzijama krugova. Van prostora za igru postavlja se klupa za rezervne igrače i zapisnički sto. Kvadrat površine 10 x 10 m obeležava se trakama.

Takmičenje u mini basketu na travi počinje zagrevanjem oba tima istovremeno, a nikakva zakucavanja nisu dozvoljena! Bacanjem novčića određuje se koji će tim prvi dobiti loptu i otpočeti igru. Posle postignutog koša lopta menja posed. Pri postizanju koša, najmanje dva igrača protivničkog tima moraju da dotaknu loptu. Pre nego što se igra nastavi lopta mora biti zaustavljena (da je igrač protivničke ekipe dotakne). Posle svake promene poseda lopte, ona se vraća nazad iz drugog kruga. Prvi krug je prečnika četiri, a drugi osam metara!

Postignut koš unutar prvog kruga vredi jedan poen, a iz drugog kruga dva. Hvatnje igrača za stub koša je je-

dan kazneni poen, koji se upisuje protivniku. Svaki faul je jedno slobodno bacanje! Naravno, ako je načinjen u drugom, daljem krugu vredi dva bacanja. Kada se izvede jedno bacanje svi igrači se nalaze izvan prvog kruga i odatle idu na skok. U slučaju dva bacanja, igrači stoje van drugog kruga, a tek posle drugog bacanja, mogu ići na skok.

U slučaju mrtve lopte, dobija posed tim koji je bio u odbrani. Posle svakog auta lopta se ubacuje izvan drugog kruga.

Svaki tim ima po 12 igrača, odnosno četiri „trojke“. Igra se „3 na 3“. U četiri perioda po pet (5) minuta bez zaustavljanja vremena. Pauza između perioda je dva (2) minuta. Treneri nemaju pravo na tajm aut. Utakmica se igra u dva poluvremena po 20 minuta, a svako ima posebno po četiri perioda. Pauza između dva poluvremena je 10 minuta. U svakoj četvrtini nastupa nova „trojka“, što se određuje pre poluvremena. U drugom poluvremenu trener ima pravo da izmeni sastav „trojki“, četvrtina u kojima nastupaju, ali obavezno mora igrati svih 12 igrača podjednako. Utakmicu vodi jedan sudija uz pomoć zapisničara i merioca vremena.

Mini basket na travi, kao jedna od sportskih igara, nesumnjivo spada u kategoriju najmlađih u našoj zemlji. Nedovoljno je poznata širem krugu sportske publike, čak ni trenerima, igračima i roditeljima. Gde su postojali uslovi ova igra je promovisana po Beogradu, a i čitavoj Srbiji prethodnih godina. Jedan od zadataka u 2012. godini Mini basket udruženja Srbije će biti da se uz redovne delatnosti što više populariše i ova igra. Postoje ambiciozni planovi za to, a predviđena je i reanimacija prigodnog centra u Košutnjaku, koji je poslednjih sezona bio pomalo i napušten.

Prema tome, potvrdilo se, da košarka može da se igra i na travi. Svakako da se njen tvorac Najsmiit ne bi ljutio, kada bi saznao šta se to radi u zemlji Srbiji u 21. veku!

Pripremio: **S. Petrovski**

Od 12. do 15. januara 2012. održaće se 12. po redu Međunarodni mini-basket festival „Rajko Žižić“

Opet spektakl na sajmu!

druženje najmlađih predstavnika košarkaškog pokreta pod kupolama Beogradskog sajma okupiće više od 1.500 dečaka i devojčica iz Srbije i zemalja u okruženju. Pada i novi rekord učesnika. Seminar za trenere i praktičan prikaz treninga.

Početak nove, 2012. godine jedan novi doživljaj za mnogobrojne poklonike minibasketa iz Beograda, pa zatim širom zemlje Srbije, ali i gostiju iz okruženja. Sredinom januara, odmah iza praznika, od 12. do 15. po dvanaesti put zaredom, na starom zbornom mestu, pod kupolom Hale 3 Beogradskog sajma, okupiće se dečaci i devojčice iz glavnog grada, ali i širom Srbije, kao i većine zemalja u okruženju. Od njih će mnogi prvi put pred širim auditorijumom prikazati svoje umeće sa malom narandžastom loptom.

– Na početku je ova manifestacija, nastala 2001. godine, nosila naziv Božićni mini basket festival, a posle iznenadne smrti prvog predsednika našeg Udruženja, proslavljenog reprezentativca Rajka Žižića, ovo svojevrsno nadmetanje najmlađih ponelo je njegovo ime. Očekujemo da i ovo okupljanje dece bude na najvišem nivou, da svi oni покажу svoje znanje, umeće i borbenost. Za sve nas takmičarski efekti su potpuno sporedni, kaže alfa i omega Mini basket udruženja Srbije, Rade Georgievski.

Prošlogodišnji, 11. po redu Festival okupio je čak 117 ekipa, odigrano je oko 150 utakmica na četiri terena. Kroz svodove sajma prodefilovalo je oko 1.500 igrača i igračica i preko 5000 posetilaca. Očekuje se da će od 12. do 15. januara 2012. taj broj timova biti nadmašen. Naravno, pored timova iz Beograda i čitave Srbije (svaki broji po 15 igrača) dolaze redovno i njihovi vršnjaci iz Republike Srpske, Crne Gore, Makedonije, Slovenije, Bugarske i Mađarske. Nije isključeno da se pojave i ekipe iz još nekih drugih država.

Igraće se u tri kategorije prema uzrastu učesnika: 2001. godište i mladi, zatim 2002. i mladi, na kraju i minibasketasi koji su na svet došli 2003. i kasnije. Kao i ranije, ekipe mogu biti mešovitog sastava (zajedno dečaci i devojčice). Međutim, od prošle godine uvedena je i jedna novina – na terenu četiri nadmetaće se ekipe sastavljene samo od devojčica, a interesovanje je sve veće.

Bez pomoći velikih se ne može, a ovo nadmetanje klina i klinceza ima punu podršku od generalnog sponzora,

Naftne industije Srbije i Gasproma, ali i donatora – Beogradskog sajma. Akciji se priključuju i mnogi drugi, jer ovo druženje najmlađih sigurno to zaslužuje.

S. P.

Seminar za trenere

Bez edukacije i novih saznanja ne može se ni u mini basketu! Predviđen je i novi četvorodnevni seminar za trenere i sve druge zainteresovane poslenike u ovoj oblasti pod već tradicionalnim imenom „Od mini basketa do košarke“ u vremenu trajanja Festivala. Svakoga dana, u pauzi nadmetanja, po dva časa izuzetno interesantnih predavanja i praktičnog rada.

Prvog dana, 12. januara u 10 časova predavač će biti Svetislav Pešić, a tema je „Rad s mladima“ (uzrast 15-16 godina). Posle proslavljenog stručnjaka pojavice se za katedrom Aleksandra Radulović, a predavanje nosi naziv „Mini basket igraonica“ (uzrast 7-8 godina).

Sutradan, 13. januara govoriće profesor dr. Vladimir Koprivica sa stručnim prikazom „Elementarne igre za razvoj opšte motorike“ (uzrast 9-10 godina). U ulozi predavača naći će se 14. januara Rade Georgievski sa temom „Mini basket radionica – kružni trening“ (uzrast 10-11 godina). Na kraju poslednjeg dana, 15. januara pojavice se u podne legendarni Bora Cenić sa svojom temom „Borine taktičke minijature“ (uzrast 17-18 godina).

Obavezno je prisustvo svih trenera koji rade sa uzrasnom kategorijom minibasket, što je jedan od uslova za donijanje licence. Uz napomenu da je seminar BESPLATAN za učesnike. Međutim, po tradiciji iz prethodnih godina odziv nije bio baš veliki. Kao da mladi treneri nisu zainteresovani za nova znanja i iskustva prekaljenih asova struke!?

Rik Madžerus

Minijature sa visokim igračem

Prenosimo vam deo predavanja trenera Rika Madžerusa sa seminara na Trenerskoj akademiji Dona Majera. Tema predavanja je „Minijature sa visokim igračima” gde je trener Madžerus pokušao da prikaže deo svoje filozofije i kako koristi svoje visoke igrače u napadu

eni kao treneru je veoma bitna igra visokih igrača u napadu pa me je i to nateralo da razmišljam u pravcu kako da unapredim njihovu individualnu taktiku i šta je to što oni treba da rade da bi se

uklopili u moju napadačku filozofiju. Samim tim sam došao do sledećih zaključaka.

Veoma bitan deo napada je sama tranzicija odnosno, trčanje visokih igrača i njihovo pozicioniranje u odnosu na loptu. Od njih tražim sledeće tri stvari.

Tranzicija za visoke igrače:

1. Prva tri koraka u tranziciji su najbitnija.
2. Visoki igrači moraju da budu jaki i u stanju da dobro trče odnosno, da pretrče odbranu.
3. Visoki igrači moraju da budu precizni sa linije slobodnih bacanja.

Uvek insistiram da prva tri koraka budu dugačka i eksplozivna u cilju pravljenja prednosti u odnosu na visokog odbrambenog igrača. Ako pretrče odbranu samim tim su u velikoj prednosti i mogu da očekuju da će biti faulirani u nekom pozicioniranju na niskom postu, ako je došlo do mis-meča odnosno da ih je preuzeo ma-

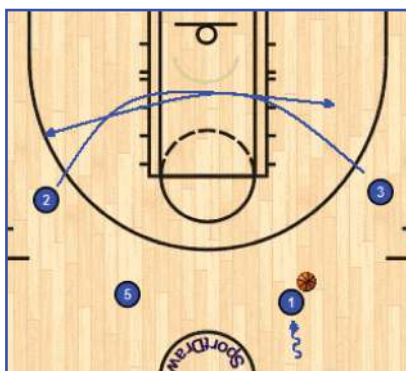
nji igrač. Penali su veoma bitni u mojoj filozofiji i visoki igrači nemaju opravdanja za loše šutiranje istih.

Na čemu insistiram u individualnoj tehnici pri radu sa visokim igračima.

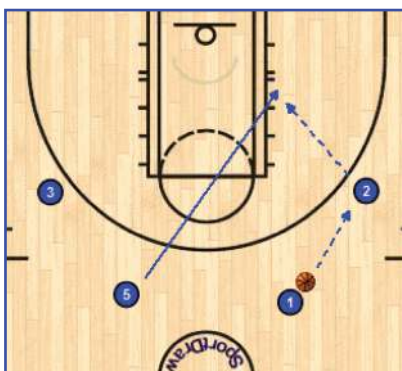
1. Tranzicija
2. Individualna tehnika i taktika 20 do 40 minuta (Mikan vežba)
 - a. Mikan vežba detalji
 - Zaustavljanje peta prsti
 - Izbacivanje lopte u polu horogu
 - Brzo vađenje lopte iz mreže
3. Slobodna bacanja

Kada je reč o tranziciji za visoke igrače ona je, što se mene tiče, veoma prosta. Radim je svaki dan i od mojih visokih igrača tražim da znaju svoju liniju trčanja (kroz sredinu) i da što pre dođu do protivničkog koša. Veliku pažnju pridajem i individualnoj tehnici koju najčešće korigujem kroz Mikan vežbu.

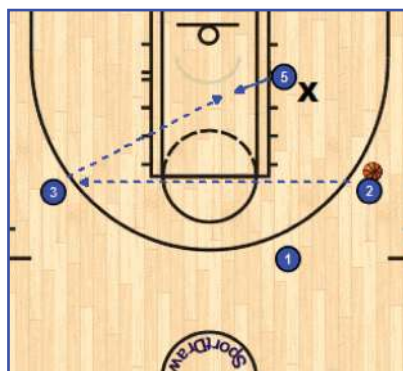
Visoki igrači moraju svaki dan da vežbaju slobodna bacanja kroz razne situacije (pod opterećenjem, u takmičenju). Veliki broj promašaja koji se javlja kod visokih igrača prilikom izvođenja slobodnih bacanja naveo me je da sebi postavim jedno prosto pitanje.

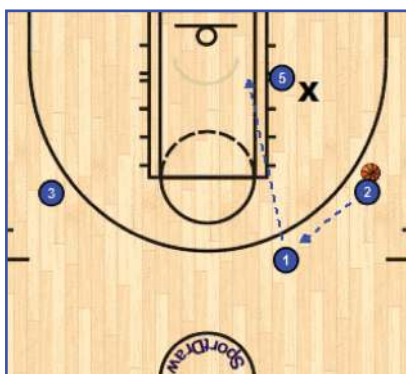
DIJAGRAM 1

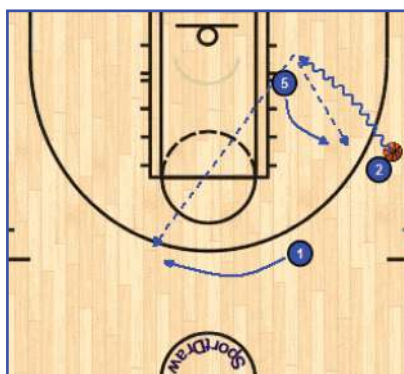
DIJAGRAM 2

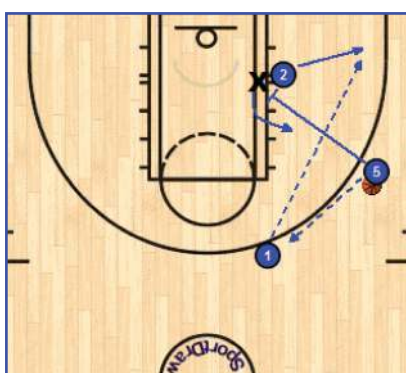
DIJAGRAM 3

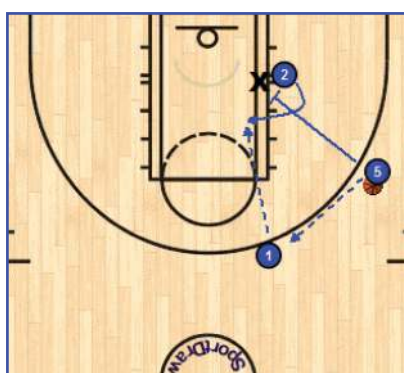
DIJAGRAM 4

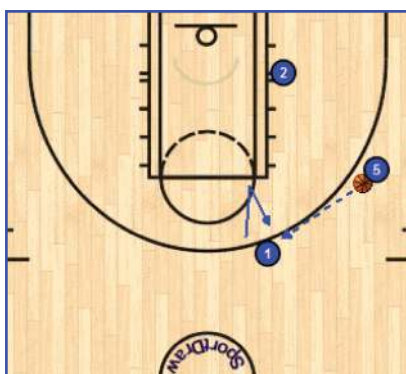
DIJAGRAM 5

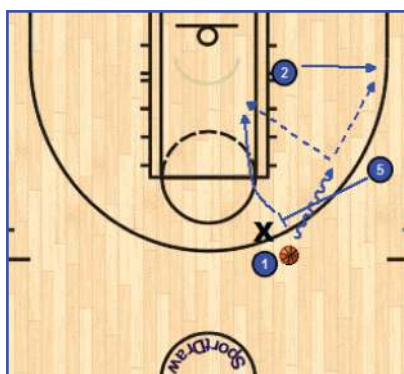
DIJAGRAM 6

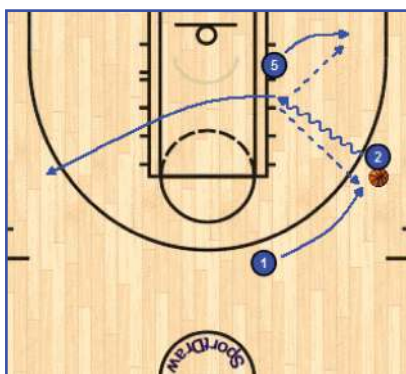
DIJAGRAM 7

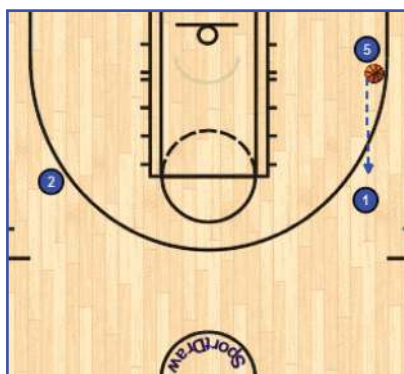
DIJAGRAM 8

DIJAGRAM 9

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

Zašto su visoki igrači neprecizni sa linije slobodnih bacanja?

1. Nisu dovoljno spuštene u stav prilikom šuta (ispružena kolena)
2. Nisu koncentrisani na obroč
3. Ne izbace loptu dovoljno visoko prilikom šuta

Sve ove stvari treba korigovati prilikom šuta.

Što se tiče individualne taktike igre visokih igrača sve se manje-više svodi na četiri stvari:

Filozofija igre visokih igrača:

1. Da su uvek nisko u stavu
2. Da su strpljivi
3. Moraju da imaju jedan specijalan potez (horog, polu-horog, igra licem, igra leđima...)
4. Moraju da čitaju odbranu

U igri kada je lopta u posedu visokog igrača on mora da bude u niskom stavu odnosno da su mu kolena polusavijena, što je bitan detalj i kada pričamo o ravnoteži i stabilnosti i o mogućnosti fintiranja i na tome uvek insistiram. U napadu na koš moraju da budu strpljivi i da čitaju šta im odbrana daje. Meni je korisniji igrač koji ima barem jedan, ako ne i dva poteza koje je doveo do savršenstva i da sa njima može da pravi prednost i postiže koševce, nego igrač koji zna pet poteza, a nije ih doveo do nekog nivoa da sa njima uvek može da reši situaciju.

Tranzicija

Igrači na pozicijama 2 i 3 ukrštaju (dijagram 1).

Tranzicija nastavak

Igrač 5 se spušta na poziciju niskog posta. Igrač 1 otvara pas na igrača 2. Igrač 2 traži pas za igrača 5, u zavisnosti od agresije odbrane dodaje ili pas o parket ili direktan pas. (dijagram 2)

Ako odbrana igra odbranu ispred igrača 5

Igrač 2 menja stranu lopte, pas na igrača 3, igrač 5 se gradi da dobije pas u srce reketa (dijagram 3) ili igrač 2 daje povratni pas na igrača 1 koji pokušava da iz lob pasa doda do igrača broj 5. Igrač 5 se gradi i

ne pušta odbrambenog igrača dok ne primi pas (dijagram 4)

Ako igrač 2 odluči da napadne koš uz čeonu liniju, igrač 5 se diže na krilo a igrač 1 čisti stranu i pomera se ka sredini (dijagram 5). Igrač na prodoru mora da čita stranu pomoći.

Minijatura: Za šutera opcija otvaranje od lopte.

Igrač 5 prenosi loptu na igrača 1 i spušta se u blok igraču 2. Igrač 2 čita odbrambenog igrača koji ide preko bloka i otvara se od lopte u korner (dijagram 6). Ako odbrana ide za igračem napadač, igrač 2, otvara se ka lopti (dijagram 7).

Minijatura: Pick sa igračem 1

Igrač 5 dodaje loptu igraču 1, koji se demarkirao V kretnjom. Igrač 5 posle dodavanja ide u pick igraču 1. Igrač 1 napada driblingom ka košu. Igrač 2 oslobađa stranu i odlazi u korner i čeka šut. Igrač 1 čita odbranu, ako odbrana pomeri saigrača 2 ka igraču 1, igrač 1 daje pas na igrača 2 za šut. Igrač 1 može takođe, da traži pas za igrača 5 koji se iz rola otvara ka košu (dijagram 8).

Minijatura: Prodor kroz sredinu

Kod prodora kroz sredinu igrač 5 izlazi iz reketa. Igrač 2 prodire ka košu ako ga odbrambeni visoki zauzvati, dodaje igraču 5 na stranu. Igrač 1 popunjava mesto odakle je igrač 2 krenuo ka košu. Igrač 2 posle pasa čisti stranu (dijagram 9). Ako igrač 5 ne može da napada koš dodaje igraču 1 koji je na krilnoj poziciji (dijagram 10). Posle pasa igrač 5 ide u leđni pick igraču 1, koji iz ove situacije ima tri opcije. Prva: prodire ka košu. Druga: dodaje petici koja se iz rola otvorila ka košu i treća: da izbacni pas na igrača 2 koji je na suprotnom krilu (dijagram 11).

Još jedna od opcija je da se igrač 5 po datom pasu spusti ponovo na niskog posta, zagradi i traži loptu. Igrač 1 po datom pasu petici protrčava u suprotni korner. Igrač 5 napada kroz sredinu i ako ne može da završi, izbacuje loptu na igrača 2 za šut (dijagram 12).

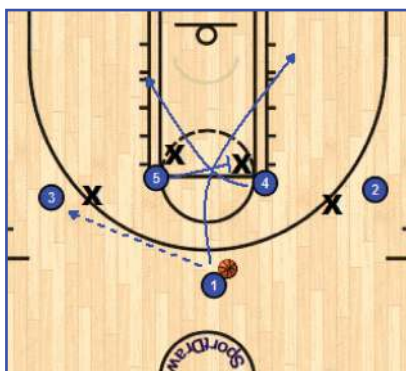
Minijatura: Saradnja igrača 4 i 5

Raspored napadača je 1-4. Igrač 1 otvara pas na stranu i protrčava kroz sredinu i otvara se u korner suprotan od lopte. Igrač 5 ide u blokadu igraču 4 koji se otvara na niskog posta (dijagram 13). Igrač 3 dodaje loptu odmah, ako može, ako ne prenosi je na igrača 5 koji se otvorio na centralnu poziciju. Igrač 5 po prijemu lopte čita odbranu ako može dodaje pas odmah na igrača 4 ko-

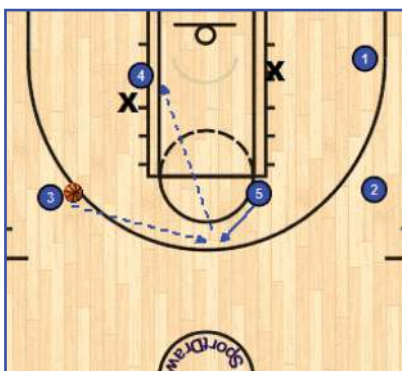

ji se zagradio za prijem. Ako se odbrambeni igrač 1 pomerio ka reketu, igrač 5 dodaje na igrača 1 koji ima opciju šuta ili prodora uz čeonu liniju (dijagram 14).

Priredio: **Milan Mitrović**,
viši košarkaški trener

DIJAGRAM 12

DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

Moje viđenje – **Boško Đokić**

Više entuzijazma – fanatizma čak

Sa kalendarskim krajem godine poklapa se i košarkaški završetak polusezone, tako da je to prilika za sumiranje rezultata. Ovoga puta pisao bih o trenerima u regionalnoj ABA i Košarkaškoj ligi Srbije, odnosno o stanju struke u osamnaest najkvalitetnijih klubova u Srbiji uopšte. Prvo, primetan je priliv kvalitetnih, trofejnih trenera. To se pre svega odnosi na Svetislava Pešića (Crvena zvezda Beograd), Miroslava Nikolića (Radnički), Željka Lukajića (Hemofarm) i Vladu Jovanovića (Partizan). Uz nekolicinu kouča koji su osvajali seniorske trofeje a sada rade u klubovima KLS (Vlada Đurović, Boško Đokić, Vlada Vukoičić...) – vidno je da je trenerski kadar ojačan, što je i garancija dobrog rada, samim tim i priliva mladih igrača, a bogami i edukacije pomoćnih i trenera mladih kategorija. Naravno, iskusniji treneri, pre svega, donose i nove košarkaške ideje, tehničke finese, taktičke novotarije i slično...

Drugo, na delu je grupa trenera koja je iza sebe već ostavila trag, što u radu sa mladim kategorijama u klubovima ili reprezentacijama. Pre svega mislim na Raška Bojića iz Čačka, Miloša Pejčića (Radnički FMP) koji je stasao u Kraljevu, Sinišu Matića (Vojvodina) koji je preko Zemuna stigao i zadržao se, kvalitetom, naravno, u Novom Sadu, Ivicu Mavrenskog (Indija) koji se i kroz značajnu igračku karijeru spremao za trenerski posao, kao i Zorana Todorovića (Smederevo). Treće, primetan je i priliv novih imena, od kojih su neki neobično mladi: Zoran Milovanović preporučio je kraljevačku Slogu, Dragan Nikolić vratio beogradski Radnički na basket-mapu, kao i Bojan Jovičić Pančevo, a tu je i najmlađi u prvoligaškom društvu – Miloš Obrenović iz Slobode (Užice). Dakle, oko četrdeset godina je razlike između najmlađeg i najstarijeg, što, opet, govori da ne treba brinuti za trenerski kadar, pogotovo kad znamo da i u inostranstvu živi i radi tridesetak veoma pouzdanih stručnjaka srednje generacije, uslovno rečeno (Pavićević, Trifunović, Džikić, Saša Obradović, Arsić, Karadžić, Lukić, Kesar, Petrović...), kao da je, nažalost, popriličan broj veoma dobrih stručnjaka, nažalost, bez posla.

Naravno, problema ima na sve strane: od toga da su šestorica kouča do ovog trenutka zamenjena, tako da

ostaju bez egzistencije, do hladnih dvorana i malog broja termina za rad, uz nesigurnu finansijsku budućnost, pogotovo što ljudi iz klubova smanjuju godinu sa dvanaest na (njima isplativijih) sedam, maksimalno osam meseci. Problem je i samostalnost u radu, sa čime se teško izboriti, jer su apetiti roditelja, menadžera, članova uprava i finansijera raznog tipa – značajno porasli...

Dalje, čini se i da za trenerski kadar mora biti više mesta u Košarkaškom savezu, barem kada se radi u sektoru mladih selekcija. Kao ilustracija: pozdravljam odluku da se Dejan Mijatović postavi za šefa mladih selekcija, jer se radi o sistematičnom i pedagoški pouzdanom kouču, ali će uz njega biti dva bivša igrača (Dejan Bodiroga i Dragan Tarlać), u čiju stručnost ne sumnjam, pa nalazim da je bolje bilo da je taj kadrovski odnos 2:1 u korist trenera, recimo...

Samo na prvi pogled sa temom nema veze činjenica da će 17. marta 2012. godine, sa poslednjim kolom KLS, prestati sa radom deset klubova (takmičenje u Superligi nastavljaju četiri prvoplasirane ekipe), za koje se ne zna da li će (i kada) sprovoditi treninge do početka oktobra. Samo osam timova Superlige može da kaže da će kvotom utakmica (više od četrdeset, plus dvadesetak kontrolnih i kup susreta) preći, po meni, brojku od 60 utakmica neophodnih za razvoj i napredak tima i mladih igrača, a kroz to i trenera. Dalje, šta će posle 26 utakmica u regularnom delu, tokom aprila, maja i juna meseca raditi većina prvoligaša i svi B ligaši? Ukoliko bude minimuma novca i maksimuma dobre volje, moglo bi se odraditi (mlađi igrači, formiranje tima i modela igre) devedesetak treninga i desetak kontrolnih mečeva, dakle – više od sto pedeset sati košarke, što je nezamenjivo u godišnjem ciklusu u planu i programu svakog odgovornog trenera... Sve su to pitanja koja traže odgovor i ne smeju biti zapostavljena u odnosu na neka druga, jer se košarka u Srbiji, a njen kvalitet su stvarali treneri po manjim gradovima, diže iz baze...

Na kraju, što se tiče esnafa, potrebno je bolje strukovno povezivanje, više saradnje i tolerancije, maksimalan individualni napor i napredak i – ono što je umrlo odavno – mnogo više energije i entuzijazma, da ne kažem fanatizma u radu.

Trenner br. 19

Stigle pare...

trenner br. 19 na koji se podsećamo u ovom broju, po mnogo čemu, bio je i ostao jedinstven u petnaestogodišnjoj istoriji izlazenja ovog časopisa. Posle uspostavljanja saradnje grčke marketinške agencije i UKTS koju su ozvaničili njihovi čelnici, gospodin Deris Konstatinos i predsednik Dušan Ivković, stvoreni su svi uslovi, pojačani materijalnom podrškom, da najavljeni Prvi beogradski međunarodni košarkaški trenerski seminar, od 7-10. juna 2002. godine – bude nešto što košarkaška Evropa, do tada, nije videla. Kada je seminar u pitanju, koji je nedugo zatim dobio efektnije ime – BCB, sve je bilo izvanredno. Dovoljno je pomenuti imena pre-

uobičajeno zaduženje, najpre sasvim slučajno, saznali smo za tim koji paralelno sprema Trener. Stigle su pare i nastao je problem. Utoliko pre što su u toj neformalnoj redakciji bili i ljudi koji se ovim poslom nikada pre, a srećom, ni nikada kasnije – nisu bavili. Dakle, u jednom trenutku, imali smo skoro gotova dva

davača: Don Nelson, Del Haris, Rik Majerus, Doni Nelson i Igor Kokoškov. Naravno, takav događaj nisu propustili ni čelnici trenerskih udruženja Evrope i sveta. Bio je to seminar, u najlepšem smislu – za nezaborav i što je još važnije udareni su temelji prvorazrednom trenerskom događaju na dužu stazu.

Kada je naš časopis Trener, koji je tim povodom izašao bilo je veoma burnih i neslavnih događaja, koji, srećom i dobrom voljom, nisu pokvarili ništa. Naprotiv, ovaj broj je prvi put izašao u punom sjaju, sa svim stranicama u boji. Ako se pitate, pa šta tu onda nije u redu? Evo odgovora. Kako je Trener već uveliko ušao u svoju šestu godinu izlazenja, vaš urednik je u saradnji sa Upravnim odborom i stalnim saradnicima krenuo u pripremu broja, radujući se najavljenom događaju. Ali ne lezi vraže. (Još jednom pogledajte naslov teksta!). Dakle neka grupa ljudi, bliska pomenutim parama, paralelno je i u svojoj režiji krenula u kreiranje Trenera br. 19. Mi koji smo mislili da nam je to

broja istog časopisa. I kao što, po Miki Antiću, najveći mudrac – narod kaže: Više vredi šaka moći nego vreća znanja, u poslednji momenat, nevoljno, pristali smo na saradnju. Angažovani su kvalitetni novinari, koji su najzaslužniji za kvalitet objavljenih tekstova, pa i Časopisa, usaglašena srpsko-engleska verzija tekstova, privremeno uredništvo se pristojno naplatilo i srećom, nikada niko od njih se više nije interesovao za dalju sudbinu Trenera.

Ipak, broj koga se podsećamo nije bio bez značaja za dalju sudbinu Trenera. Pokazalo se da treba razmišljati o unapređenju časopisa, tako da svaki broj izlazi u punom koloru. Učvršćeno je saznanje da upadi neformalnih grupa koje bi posegle za tim da prave Trener po svojoj meri, više ne može desiti, uz maksimalno uvažavanje donatora i sponzora i da kao u svakom poslu, interes i poštovanje mora biti obostrano.

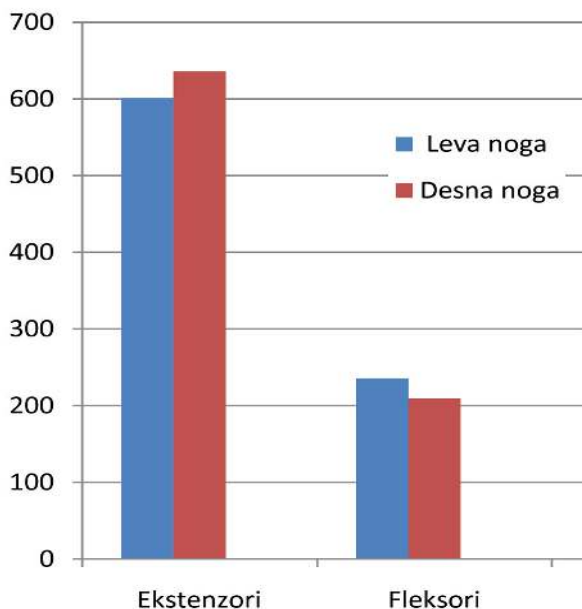
M. P. Polovina

Filip Mihajlović, BKK Radnički

Simetrija tela

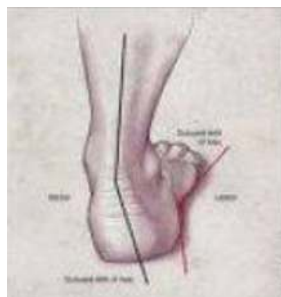

va tema namenjena je prvenstveno trenerima mladih selekcija. Ne kroz razvoj pojedinih motoričkih sposobnosti, njihove senzitivne periode u mladim selekcijama, što je naravno takođe veoma bitna tema, već kroz jednostavno dijagnostifikovanje i ispravljanje deformiteta. Kroz smanjivanja disbalansa između pojedinih delova tela, koji neminovno pre ili kasnije dovode do lakših ili težih povreda, kojih je nažalost sve više i javljaju se u sve ranijem periodu trenažnog rada! Previše se pažnje pridaje razvoju brzine, eksplozivne snage i svih onih motoričkih sposobnosti koje košarka zahteva, koje jesu neizostavne, ali premalo pažnje se posvećuje jednostavnoj simetriji tela.

Slika 1

Preveliki obim i intenzitet treninga i takmičenja u mladim kategorijama, koji su gotovo neizostavni, ako je jedan od ciljeva maksimalni rezultat u takmičenju, dovode do određenih posledica. Te posledice su najčešće povrede. To je jedna vrsta problema, i sve te povrede su pripisane upravo tom prevelikom obimu i intenzitetu treninga, pretreniranosti, zamoru materijala itd. Protiv toga se treba boriti prilagođavanjem obima treninga u određenim uzrasnim kategorijama. Ali pored navedenog, javlja se još jedan problem, a to su određene razlike između

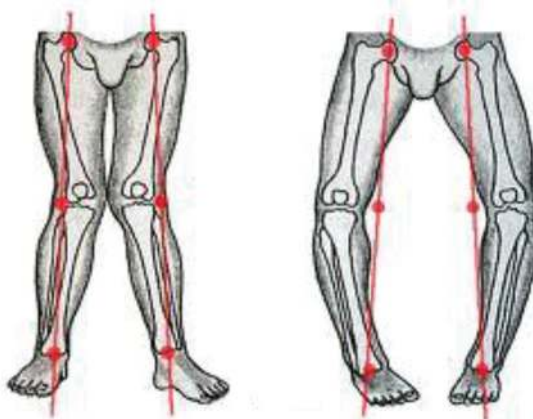

Slika 2 (ravna stopala)

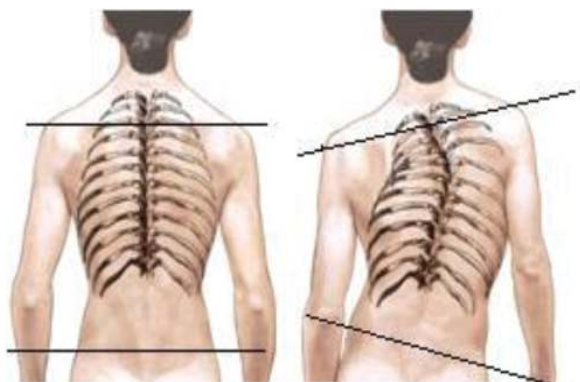
đu pojedinih delova tela u ispoljavanju motoričkih sposobnosti, koji mogu biti uslovljeni urođenim ili stečenim deformitetima, a koji takođe u velikoj meri mogu biti krivac određenih povreda.

Da bih pojasnio, evo jednog primera. Ispoljavaju maksimalne snage opružaća nogu leve i desne noge, odnosno njihova neujednačenost, često mogu biti uzročnik lakših distorzija skočnog zgloba, ali isto tako mogu biti indirektni krivac za povrede prednjih ukrštenih ligamenata (ACL), koje postaju sve učestalije, i javljaju se u sve ranijem periodu trenažnog rada. (slika 1) Na slici je predstavljen odnos maksimalne sile prednje i zadnje lože mišića buta, leve i desne noge. Može se videti da je odnos leve i desne noge i opružaća i pregibača potkolena u granicama normale, ali je odnos opružaća i pregibača desne noge manji nego što bi trebalo. To je takođe disbalans koji može dovesti do povrede.

Ako govorimo o disbalansima kao o uzročniku povreda, onda nije dovoljno pomenuti da je razlika samo u jednoj ravni krivac, već razlika u sve tri ravni. Isto tako, razlika u ispoljavanju maksimalne snage određene grupe mišića leve i desne noge, ne mora biti jedini krivac. Razlika u ispoljavanju svih motoričkih sposobnosti može dovesti do većeg problema. Razlika u ispoljavanju mak-

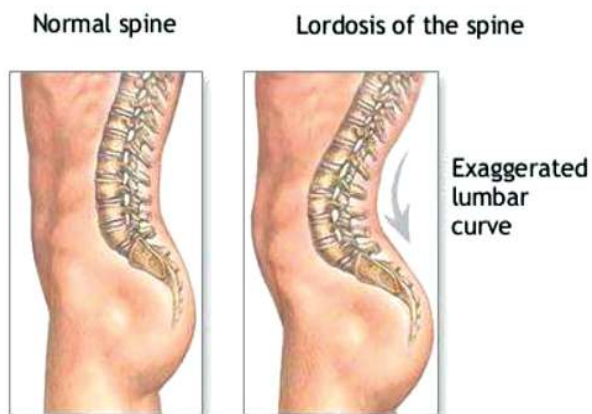
Slika 3 (x i o noge)

Slika 4 (skolioza – poređenje pravilnog i nepravilnog)

simalne sile određene grupe mišića. Razlika u ispoljavanju brzine mišićne kontrakcije. Sve ovo može dovesti kasnije do ozbiljnijih povreda.

Da bismo nastavili dalje, moramo utvrditi uzroke nastajanja disbalansa. Najočigledniji uzrok je nesimetričan rad na razvoju pojedinih motoričkih sposobnosti pojedinih delova tela. Npr. Preveliki obim treninga posvećen gornjoj polovini tela, dok je donja polovina tela zapostavljena, i obrnuto. Isto tako, preveliki obim treninga posvećen prednjoj polovini tela, dok je zadnja strana tela zapostavljena. Sve ovo predstavlja veliki korak ka stvaranju deformiteta (kifoza, lordoza itd.). Naravno, veliki broj deformiteta mogu biti urođeni (ravna stopala, X no-

Slika 5 (lordoza)

ge, O noge itd.) (Slika 2, slika 3), i kao takvi, utiču na stvaranje disbalansa između delova tela. To znači da disbalansi mogu dovesti do određenih deformiteta i povreda, ali isto tako i deformiteti mogu dovesti do asimetrije, koja kasnije opet može dovesti do povreda.

Deformiteti

- **Skolioza** (slika 4) – krivina kičmenog stuba, dovodi do narušavanja kompletne statike tela. Promena ugla prave koja prolazi kroz rameni pojas, dovodi do pomerenja čitavog težišta tela, što dalje dovodi do promene ugla prave koja prolazi kroz karlični pojas. Sve to se lan-

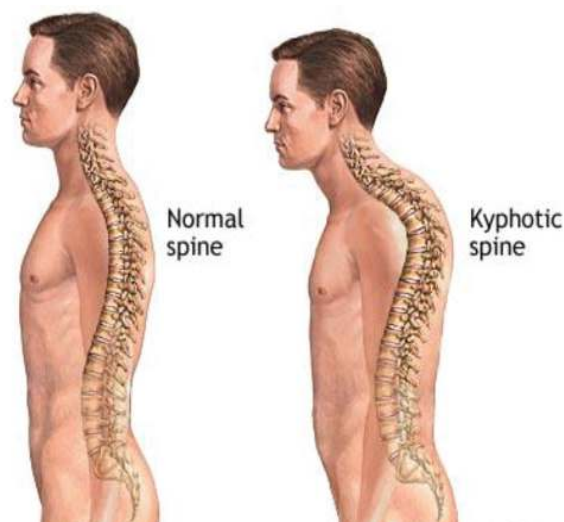
Slika 4a (statika kod ravnih stopala)

čano prenosi dalje na donje ekstremitete, gde dolazi do opterećivanja jedne noge više u odnosu na drugu.

Ravna stopala takođe mogu dovesti do narušavanja kompletne statike tela, istom lančanom reakcijom. (Slika 4a)

- **Lordoza** (slika 5)
- **Kifoza** (slika 6)

Kako prepoznati deformitet? Na osnovu analize držanja tela i pozicija određenih zglobova (neke od njih navedene ranije). Kako otkriti disbalanse pojedinih mišićnih grupa? Prednje i zadnje lože?! Ono što predstavlja problem je nedostupnost aparature svim klubovima i trenerima, kojom bi to mogli utvrditi. Vizuelno je moguće prepoznati izraženo povećanu mišićnu masu, i mišić kao takav ima drugačije karakteristike. Poređenje pravilnog i nepravilnog držanja tela; kifoza, skolioza, X noge, O noge, ravna stopala). Ali jednostavnom metodom merenja pomoću dinamometra, koje opet nije mo-

Slika 6 (kifoza)

guće sprovesti bez stručnog lica, dobijamo uvid u informacije odnosa prednje i zadnje lože mišića natkolnice, kao i karakteristike mišića (ispoljavanje max sile, max snage, brzine mišićne kontrakcije, brzine razvoja maksimalne sile itd).

Naveden je samo jedan mali deo problema koji se mogu javiti. Sve ovo predstavlja direktne ili indirektne uzroke povreda. Uz pravilan plan i program treninga i simetrično izvođenje vežbi, moguće je tu vrstu asimetrije smanjiti na minimum, a samim tim smanjiti broj povreda u velikoj meri. Sledeći put bavićemo se treningom, metodama, sredstvima u treningu.

Rade Vojnović, selektor košarkaške reprezentacije Saudijske Arabije

Srbija u svetskom vrhu

rade Vojnović pripada sjajnoj generaciji zrenjaninskih košarkaša u kojoj su bili Goran Knežević, Zdravko Šešlija, Čedo Novčić i Žarko Zečević. Posle prestanka aktivnog igranja posvetio se trenerskom pozivu, a trenutno je selektor najboljih košarkaša Saudijske Arabije. Iako već dugo, dugo živi u dalekoj Švedskoj, tačnije Malmeu, ostao je veran sredini u kojoj je odrastao. Zrenjaninac zauvek u duši, košarkaš po vokaciji, Rade Vojnović, svuda po svetu nenametljivo ispisuje svoju životnu i sportsku priču, kao izdanak srpske košarke. Rođen je pre tačno 50 godina, u srcu ravnog Banata, u Zrenjaninu, kršni Ličanin, poreklom iz obližnjeg Banatskog Karađorđeva.

– Već dve decenije kako ne živim u rodnom gradu. Porodica, supruga Zorica, takođe Zrenjaninka i ćerka nekada širom Evrope poznatog rukometnog stručnjaka i pedagoga Mihajla Đuričina Đurke i sinovi Nikola i Miloš, je u Malmeu. Tamo će i definitivno biti naš dom. Za sada je tako, jer to diktiraju deca. Ja sam se sa njima složio i živim tako, mada su i Zrenjanin, Banat i vojvođanska ravnica, zauvek deo mene i moje avanturističke duše – na-

glašava selektor Saudijske Arabije, koju je nedavno doveo u rodni kraj na pripreme za Zalivske olimpijske igre u međuvremenu održane u Bahreinu.

Uz obilje košarkaških priča i aktuelnosti, na konstataciju da smo saznali da ga u svetu arapske košarke nazivaju i upoređuju sa trofejnim trenerom Željkom Obradovićem, samo se nasmejao, bez želje da bilo šta komentariše.

– Posle igračke karijere koja je trajala pune 22 godine, od 1977. do 1999, otisnuo sam se u uvek neizvesne trenerske vode i evo me, još nekako plivam i opstajem – nastavio je Raša, kako ga oslovljavaju i svi iz reprezentacije Saudijske Arabije, uz napomenu da se uvek trudio da ozbiljno i savesno obavlja svoj posao, uz stalno i maksimalno stručno usavršavanje.

– Bez toga naravno, nema opstanka i hleba kako mi to, treneri kažemo. Mora se stalno biti u trendu i pratiti svaka inovacija. Osim ove selekcije, koju sam doveo na pripreme u rodni Zrenjanin, bio sam selektor Bahreina, Jemena, Irana i Omana. Trenirao sam i klubove u Švedskoj, Nemačkoj... Od Nove godine, kada mi istekne ugovor sa Košarkaškim savezom Saudijske Arabije, preuzeću i jedan klub iz Kuvajta, sa opcijom da uz novi posao nastavim i rad kao selektor reprezentacije koju sada vodim. Jer, čelnici nacionalnog saveza su izuzetno zadovoljni dosadašnjom saradnjom.

Otkud petnaestak tamnoputih visokih momaka, gotovo celog leta u gradu kraj Begeja, pitali su se mnogi Zrenjaninci, ali samo dok im nije postala dostupna informacija da su to „oni Rašini Arapi“, jer, već je postalo opšte poznato da je svako leto rezervisano za dolazak u Zrenjanin na pripreme, neke reprezentacije, ili kluba koji predvodi Rade Vojnović.

– Gde ću, ako ne ovde kući? – To je i sjajna prilika da što više budem kod kuće, pošto bez obzira što su mi dom i porodica u Malmeu, ja ovo ovde zauvek smatram svojim. Obiđem porodičnu kuću, tu su mi prijatelji, kumovi, rodbina... Uvek su tu, uz košarkaške teme i one naše uobičajene šale, peckanja, a često potpalimo i roštilj, ražanj zavrtimo... Videli su to i ovi momci, košarkaši Saudijske Arabije i probali jagnje sa ražnja, oduševili se... Opšti komentar je bio „Šefe, ovo se mora ponoviti“.

D. N.

Cimer sa Zekom

Zlatna generacija zrenjaninskog Proletera u kojoj su bili Goran Knežević, Zdravko Šešlija, Čedo Novčić i legendarni Žarko Zečević, kasnije igrač Partizan, ostaće upamćena i po šalama i velikom prijateljstvu pomenutih igrača.

– Bio sam stalni cimer sa Žaretom, mnogo naučio od njega, pošto je uvek imao poneki pametan savet da uputi nama mlađima u ekipi. Redovno se čujemo, a svi jedva čekamo te retke prilike kada se skupimo i prisećamo kojekakvih ludorija koje smo priređivali na pripremama i brojnim putovanjima – kaže Rade.

Miodrag Milovanović, trener KK Stars

Čuvar košarkaške vatre

d prvog dodira sa košarkaškom loptom, težio je napretku. Tako i sada u želji da promovise košarku u „maloj” sredini poznatoj po uspesima u okviru ekipnih sportova. Prema rečima njegovih igrača, stalno se trudi da održi korak sa savremenim trendovima i da unese novine u trenažni proces. Reč je o treneru – entuzijasti Miodragu Milovanoviću, jednim od retkih koji čuva košarkaški plamen u rodnom Arandelovcu, o čemu najbolje svedoči oko 150 dečaka i devojčica iz ovog grada, koje Milovanović uči čarima košarkaške igre.

Ponikao je u tadašnjem KK Šumadija iz Arandelovca. Igračku karijeru nastavio je u juniorima i kadetima KK Crvena zvezda. Sa saigračima: Peđom Stojakovićem, Nikolom Jestratijevićem, Srđanom Jovanovićem i drugi-

Sa dobrim preporukama i vođen dobrim rezultatima po povratku u rodni Arandelovac, osniva školu košarke koja ubrzo prerasta u KK Stars sa kojim, pre svega, osvaja svoj rodni grad, kako postignutim rezultatima tako i radom sa mladim kategorijama. Postiže veliki uspeh u popularizaciji košarke, što je, kako i sam kaže, njegova prava lična karta. Sa KK Stars u svim selekcijama redovno osvaja odličja, posećuje košarkaške kampove, međunarodne turnire i mini basket festivale, kako u Srbiji tako i u inostranstvu.

Često svojim igračima voli da citira čuvene reči Leonarda da Vinčija: „Ko se povede za praksom bez teorije, taj je kao kormilar koji se ukrcao na lađu bez kormila i kompasa i nikada nije siguran gde plovi.”, što se, po njegovom shvatanju, može primeniti i na trenere koji se ne usavršavaju i ne poseduju odgovarajuću licencu.

U svom gradu je veoma poštovan i kao trener– pedagog. – Moj metod rad svodi se na sistem nagrađivanja vredne i uspešne dece, za pokazano znanje, koja su se opredelila za košarku. Nakon toga slede ukazivanja na nedostatke i greške u cilju održanja voljnog momenta i morala igrača. Trudim se da objašnjenjima o putu do uspeha, pravilno usmerim deci i da tako usvoje sugestije i nešto nauče.

Do uspeha u radu sa najmlađima stiže, po zapažanjima onih koji prate njegov rad, poštovanjem dostojanstva svakog igrača. – Ne volim da gestikuliram, podižem ton, a nepristojno izražavanje je sasvim isključeno, kaže Milovanović i dodaje: galama i podizanje tenzije, naročito u radu sa mladima ima

negativne efekte s jedne strane i pokazuju nedostatak znanja i samopouzdanja kod trenera, s druge strane. Smatram da su zadaci svakog trenera da motiviše igrače, tempira formu i sistematski ispravlja uočene greške, tvrdi Milovanović.

On veruje da nijedan trener ne može biti uspešan, ako konstantno ne radi na svom usavršavanju. Ljubitelji košarke u Arandelovcu veruju da će rad ovog mladog stručnjaka dovesti košarku na mesto najpopularnijih sportova u ovom šumadijskom gradu. A za njihovog Mišu veruju da će stasati u trenera visokog formata.

B. Vlajković

ma, a pod vođstvom trenera Predraga Badnjarevića, osvajaju prvenstvo Jugoslavije za kadete i juniore u obe kategorije. Nakon uspešnog početka, karijeru je nastavio u beogradskom Radničkom. Kada se ukazala prilika, pakuje kofere i odlazi u Francusku, gde nastupa za drugoligaša Quincie iz Liona. Kao igrač provodi jednu sezonu u Radničkom iz Kragujevca.

Internacionalno iskustvo i druženje sa Ilijom Eftimovim, njegovim tadašnjim trenerom i mentorom, navodi ga da posle dve sezone igranja u francuskom klubu, započne svoju trenersku karijeru kao trener mlađih kategorija francuskog drugoligaša.

Priredio:
Čedo Maričić
 viši košarkaški trener

Rani napad

Svi treneri koji svoju napadačku filozofiju žele da upotpune svim aspektima igre u napadu, moraju da razmišljaju i o ranom napadu, kao logičnom nastavku kontranapada. Rani napad ne samo da će pojačati timsku disciplinu i organizaciju, već će povećati njihov potencijal za lakše postizanje poena pre ulaska u standardne napadačke sisteme.

U daljem tekstu prikazaćemo nekoliko opcija ranog napada.

Ovaj tekst možete naći na sajtu www.todaysbasketballplays.com

Opcija 1

Situacija koju vidimo na dijagramu broj 1 je jedna vrlo česta slika, tj. jedan od standardnih rasporeda igrača posle neuspelog primarnog kontranapada. Igrač sa loptom, broj 1, udriblava na jednu stranu (u ovom slučaju levu). Igrač broj 2, koristeći blokade od strane saigrača broj 5 i 4 izlazi na vrh sa ciljem da primi loptu od strane saigrača broj 1. Ukoliko ne uspe u tome, pravi utrčavanje ka košu, iza leđa odbrambenog igrača (back door cut) (Dijagram 1).

Ukoliko igrač broj 2 nije primio loptu prilikom utrčavanja ka košu, igrač broj 4 nastavlja kretanje i postavlja blokadu igraču broj 1 na 45° (pick and roll). Igrač broj 2 nastavlja kretanju i postavlja horizontalnu blokadu za igrača broj 5 na ivici reketa. Igrač broj 1 koristi blokadu od strane saigrača broj 4 i udriblava na vrh kapice. Igrač broj 4, posle blokade na igraču sa loptom postavlja još jednu blokadu, saigraču broj 2, na ivici reketa. Igrač sa loptom, broj 1 ima dve opcije, pas na igrača broj 3 na suprotnoj strani (a ovaj zatim do igrača broj 5 koji je utrčao na ivicu reketa), ili pas na igrača broj 2, koji je iskoristio blokadu od strane saigrača broj 4 i izlazi na poziciju 45° (Dijagram 2). U ovim situacijama, izuzetno je bitan timing prilikom postavljanja blokada i otvaranja posle njih.

Opcija 2

U ovoj opciji raspored igrača posle neuspelog primarnog kontranapada je identičan kao u prethodnoj opciji. Razlika je ta što u ovoj situaciji igrač broj 2 posle ko-

rišćenja blokade koju mu je postavio igrač broj 5, postavlja blokadu za igrača broj 4 na vrhu kapice, a zatim se otvara na vrh. Igrač broj 4 utrčava ka košu sa ciljem da primi loptu što bliže košu. Igrač broj 3 pretrčava na opterećenu stranu, u trenutku kada igrač broj 2 krene ka vrhu kapice (Dijagram 3).

Ukoliko nije prošao pas do igrača broj 4, igrač broj 1 dodaje loptu saigraču broj 2 koji se otvorio posle blokade za igrača broj 4. Zatim, igrač broj 5 dolazi u blokadu igraču broj 2 (pick and roll) i otvara se posle ka košu. Igrač broj 1 posle dodavanja protrčava na suprotnu stranu, koristi blokadu na ivici reketa od strane saigrača broj 4 i izlazi na 45°. Igrač broj 4 se posle blokade otvara u ugao terena. Igrač broj 3 se pomera ka poziciji 45° na suprotnoj strani (Dijagram 4).

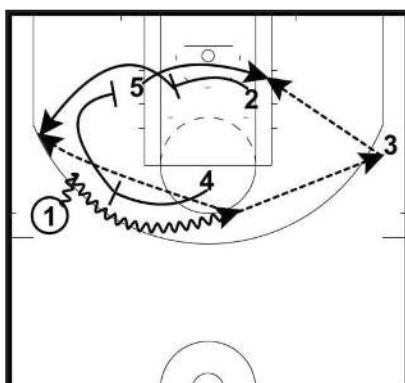
Opcija 3

Ova opcija može biti efikasna i protiv zonskih i protiv odbrana čovek na čoveka. Igrač broj 1 dodaje loptu saigraču 2 i odlazi u suprotan ugao. Igrač broj 4 postavlja blokadu na neopterećenoj strani za saigrača broj 3, koji utrčava na centralnu poziciju, gde prima loptu od igrača broj 2. Posle dodavanja, igrač broj 2 protrčava na suprotnu stranu (na ivicu reketa), koristeći blokadu u leđa od strane saigrača broj 5 (Dijagram 5).

Čim je igrač broj 3 primio loptu, igrač broj 4 pravi okret, i odlazi na vrh reketa, gde prima loptu. Igrač broj 5 postavlja blokadu za igrača broj 3 na neopterećenoj strani, a zatim se otvara ka košu. Igrač broj 4 ima tri opcije u toj situaciji... a) šut na koš, b) pas na igrača broj 2

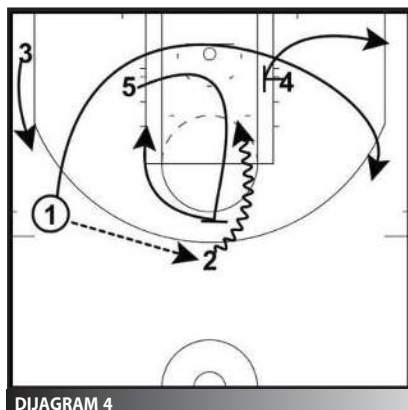
DJAGRAM 1

DJAGRAM 2

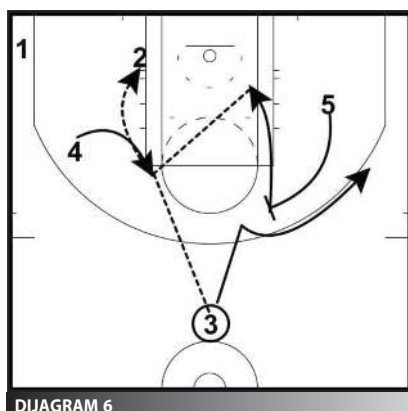
DJAGRAM 3

DIJAGRAM 4

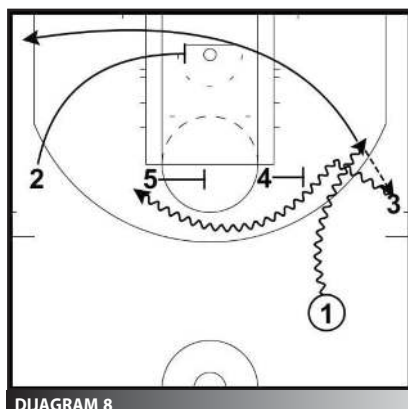
DIJAGRAM 5

DIJAGRAM 6

DIJAGRAM 7

DIJAGRAM 8

DIJAGRAM 9

DIJAGRAM 10

DIJAGRAM 11

strani, igrač broj 5 postavlja horizontalnu blokadu za saigrača broj 2, a igrač broj 4 postavlja blokadu na neopterećenoj strani za saigrača broj 1 koji utrčava ka sredini i traži rešenja u tim situacijama (Dijagram 7).

Opcija 4

Ovo je jedna kratka varijanta koja bi trebalo da igraču broj 3 omogući otvoren šut na koš, koristeći dva pick'n roll-a.

Igrač broj 1 udriblava na stranu igrača broj 3 i uručuje mu loptu. Igrač broj 2 nastavlja kretnju na suprotnu stranu, koristeći blokadu od strane saigrača broj 2 na ivici reketa. Igrač broj 3 pravi „uzastopni pick'n roll" sa saigračima broj 4 i 5 na vrhu reketa (Dijagram 8).

Kada igrač broj 3 iskoristi blokadu, igrači broj 4 i 5 se spuštaju ka košu i na ivici reketa postavljaju duplu blokadu za igrača broj 2, koji bi trebalo da primi loptu od saigrača broj 3 za otvoren šut. Igrač broj 3 može i sam da šutne na koš, ili da doda loptu igraču broj 1 koji se nalazi u uglu terena (Dijagram 9).

Opcija 5

Ovu opciju započinjem sa pickom igrača broj 5 (kao trejlerom) na igraču broj 1. Igrač broj 4 „otvara" prostor za loptu prelaskom na suprotnu ivicu reketa. U trenutku kada igrač broj 5 postavlja blokadu, igrač broj 2 blokadom „hvata" čuvara igrača broj 5, omogućavajući mu priliku da primi eventualni lob pas u reketu. Igrač broj 3 se pomera ka poziciji 45°, a igrač broj 2 se otvara visoko (Dijagram 10).

Ukoliko nije prošao lob pas na igrača broj 5, igrač broj 1 dodaje loptu igraču broj 2. Igrač broj 3 koristi uzastopne blokade od strane saigrača 4 i 5 i odlazi u ugao terena. Igrač broj 2 ima mogućnost da doda loptu igraču broj 3 koji je protrčao u ugao, ili da spusti loptu igraču broj 5 na poziciji niskog posta,

na ivici reketa, i c) pas na igrača broj 5 koji se spustio ka košu (Dijagram 6).

Ukoliko igrač broj 4 nije uspeo ništa od gorepomenutog, on prebacuje loptu do igrača broj 3 na suprotnoj

koji se otvorio posle blokade. Istovremeno, igrač broj 4 postavlja blokadu za igrača broj 1 na suprotnoj strani od lopte, što predstavlja još jednu opciju za realizaciju ovog napada (Dijagram 11).

Opcija 6

Ovo je još jedna opcija u kojoj koristimo rani pick'n roll. Igrač broj 1 driblingom ulazi na levu stranu, u produžetku linije slobodnih bacanja. Istovremeno, igrač broj 2 pravi promenu pravca kretanja, postavlja blokadu za saigrača broj 5 na vrhu reketa, a zatim se otvara na vrh gde prima loptu od saigrača broj 1. Čim igrač broj 2 primi loptu, igrač broj 4 mu postavlja blokadu (pick'n pop). Istovremeno, igrač broj 3 utrčava ka košu pokušavajući da iskoristi trenutno prazan prostor za eventualni lob pas (Dijagram 12).

Ukoliko ništa od toga nije prošlo, igrač broj 2 dodaje loptu igraču broj 4 koji se posle blokade otvorio na spoljnu poziciju. Igrač broj 4 driblingom kreće u suprotnu stranu, uručuje loptu igraču broj 1, a zatim sa saigračem broj 5 postavlja duplu blokadu za igrača broj 3. Igrač broj 1 agresivnim driblingom napada vrh reketa, a opcije su mu šut sa male distance, ili pas na igrača broj 3 koji će u ovoj situaciji vrlo često biti u poziciji za otvoren skok šut (Dijagram 13).

Opcija 7

Ovo je opcija ranog napada koja se može primeniti posle tajm-auta. Igrač broj 1 je u driblingu. Igrač broj 4 postavlja blokadu za igrača broj 2. Igrač broj 2 utrčava preko vrha reketa ka košu i postavlja blokadu za igrača broj 3, koji utrčava na suprotnu ivicu reketa (Dijagram 14).

Igrač broj 5 postavlja blokadu za igrača broj 2 na ivici reketa. Igrač broj 4 pravi okret da bi odigrao pick'n pop sa igračem broj 1. Igrač broj 3 se vraća i postavlja horizontalnu blokadu za igrača broj 5 na ivici reketa, a zatim se otvara u ugao terena na istoj strani. Igrač broj 4 se, naravno, posle blokade otvara, prima loptu od igrača broj 1, prebacuje je do igrača broj 5, a ovaj dalje do igrača broj 3 u uglu terena (Dijagram 15).

Opcija 8

Još jedna opcija posle tajm-auta. Igrač broj 1 snažnim driblingom napada levu stranu terena. Igrač broj 2 postavlja blokadu za igrača broj 3 na suprotnoj strani reketa, a sa ciljem da u ranoj fazi napada zauzme poziciju niskog posta i primi loptu u povoljnoj poziciji. Posle toga, igrač broj 2 nastavlja kretnju i koristi duplu blokadu koju mu postavljaju saigrači broj 4 i 5. Igrač broj 2, zatim, sa igračem broj 5 postavlja duplu blokadu za igrača broj 4 za otvoren šut za tri po-

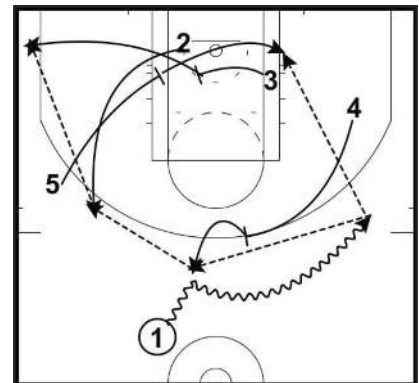
DIJAGRAM 12

DIJAGRAM 13

DIJAGRAM 14

DIJAGRAM 15

DIJAGRAM 16

DIJAGRAM 17

ena. Posle blokade, igrač broj 2 se otvara u širinu, iza linije tri poena, a igrač broj 5 se spušta ka košu (Dijagram 16).

Opcija 9

I na kraju, jedna opcija kada nam treba brza realizacija na kraju utakmice. Igrač broj 1 je primio loptu koju je izveo igrač broj 4 i driblingom ulazi na levu stranu terena. Igrač broj 2 pravi iskorak i postavlja blokadu igraču broj 1, a zatim prima blokadu od strane igrača broj 4 (trejler) i otvara se na vrh. Istovremeno, na neopterećenoj strani, igrač broj 5 postavlja blokadu saigraču broj 3, a zatim se otvara ka košu. Igrač sa loptom, broj 1, ima više opcija...a) da napravi prodor do koša, ukoliko je to moguće, b) da doda loptu igraču broj 2 za eventualni šut za tri poena, c) da doda loptu igraču broj 5 koji se otvorio ka košu i d) doda loptu igraču broj 3 na suprotnoj strani terena (skip pas) (Dijagram 17).

CENOVNIK OGLAŠAVANJA U ČASOPISU TRENER

POZICIJA	CENA/ din.
1/1 prva unutrašnja strana (K-2).....	25.000,00 (30.000,00)
1/1 zadnja unutrašnja strana (K-3).....	20.000,00 (24.000,00)
1/1 zadnja spoljna strana (K-4).....	30.000,00 (36.000,00)
2/1 unutrašnja duplerica.....	30.000,00 (36.000,00)
1/1 unutrašnja strana.....	15.000,00 (18.000,00)
1/2 unutrašnja strana.....	7.500,00 (9.000,00)
Ubacivanje propagandnog materijala do 50 gr. (letak, katalog, CD, DVD i sl.).....	10.000,00 (12.000,00)

Napomena: - u cene nije uračunat PDV

- kod većeg broja oglašavanja moguć popust do 30%
- za broj koji izlazi dvojezično: srpski/engleski, cene se uvećavaju za 20% (izražene u zagradi)

Postanite i vi deo magazina Liceulice.
Ne propustite priliku – pretplatite se!

Ako nas retko (ili nikada) srećete na ulici,
a želite da čitate Liceulice i pomognete prodavcima,
pretplata je savršen način.

Kupujući primerak za sebe
svaki put otkupljujete i jedan za nekoga od nas.

Tako, kada ga prodamo na ulici,
zahvaljujući vama
zarađujemo dvostruko!

★ Prodavci magazina Liceulice

LICEULICE

više informacija na www.liceulice.org/pretplata

ISSN 1820-4058

9 771820 405009